

A Biblia és a pénz

Mit tanít a Biblia a pénzről, vagyonról és az ahhoz való helyes hozzáállásról?

Írta: Csernok Miklós, pénzügyi tanácsadó, a Kiszámoló Blog szerzője

Szerzői jogok: ez az írás módosítás nélkül ingyenesen terjeszthető részben vagy egészben, elektronikus vagy nyomtatott formában is. Fizetős kiadvány részeként csak a szerző előzetes írásbeli engedélyével használható fel.

2020

Tartalom

Előszó.....	3
Első fejezet	7
A megváltás az anyagi életedre is vonatkozik.....	7
Második fejezet.....	14
Miért nem működik az életedben Isten áldása?	14
Tényleg Isten akarata, hogy az ő gyermekei ne küszködjenek anyagi gondokkal (se)?	16
Harmadik fejezet	24
Szegény volt-e Jézus?.....	24
Minden rossznak a gyökere.....	30
Negyedik fejezet.....	32
Az életed célja.....	32
Az anyagi élet állomásai.....	36
Mit ígér Isten és mit ajánl a vagyon?	38
Ötödik fejezet	41
Jézus tanítása a pénzről.....	41
Mikor szolgálsz a mammonnak?	44
A hamis sáfár története	45
„Búcsút nem vesz minden javaitól”	47
Mit nem ígért Jézus?	48
További igék a pénzről	49
Nehezen mennek be a gazdagok Isten országába.	50
Az özvegyasszony két fillére	50
Hatodik fejezet.....	53
Hogyan lettem pénzügyi blogger?	53
Hetedik fejezet.....	60
Egy ember, aki hitben élte az anyagi életét.....	60
Nyolcadik fejezet	65
Igék a pénzről a Bibliában.....	65
Utószó	71

Előszó

Az anyagi élet egy kulcsfontosságú tanítás a Bibliában, nem véletlen, hogy Jézus maga is nagyon sokat tanított az anyagi életről, valójában többet, mint az imádkozásról és a megtérésről együttevén. A Bibliában hozzávetőlegesen 2350 vers szól a pénzről, vagyonról vagy az ahhoz való helyes vagy helytelen hozzáállásról.

Ennek ellenére a keresztény világban rengeteg félreértés van ezzel kapcsolatban. Az egyik véglet szerint a pénz bűnös dolog és csak megrontja az embert, Jézus is szegény volt, szegényen született, szegényen élt és szegényen is halt meg, elítélte a gazdagságot és a gazdagokat. Akinek pénze van, az a mammont, vagyis a pénzt, a vagyont szolgálja és menthetetlenül elszakad Istentől. Ezért az a jó, ha a keresztények szegények, hiszen Jézus is szegény volt

A másik véglet az úgynevezett bőség evangéliuma, miszerint a jólét és a gazdagság az Isten áldását mutatja az embereken, ezért a keresztény élet legfontosabb célja a gazdagság megragadása, minden kereszténynek fontos gazdagnak lennie és ezt megmutatni a világnak. Aki nem gazdag, az annak a jele, hogy nem is hisz igazán vagy bűn van az életében és ezért nem áldja meg őt Isten. A keresztényeknek "cifra ruhákba" kell öltözniük, ahogy Jákob ruházta fel a legkisebb fiát, mert ez dicsőíti Istent, ha az emberek látják, milyen jólétet tud adni Isten az ő gyerekeinek.

Mint minden szélsőség, itt is mindkét felfogás téves. A szegénység a bűn átka a Biblia szerint, amitől egy kereszténynek nem kellene szenvednie, a jólét viszont nem feltétlenül Isten áldásának a fokmérője és Jézus maga sem tartotta soha szükségesnek, hogy az anyagi javaival kápráztassa el a világot, vagy mutassa be az embereknek Isten jóságát.

Azonban ha nem is esünk szélsőségekbe, akkor is nagyon könnyen eltávolodhatunk Isten akaratától az életünk bármely területén, minden jószándékunk ellenére is. Nem véletlen, hogy Jézus is rengetegszer figyelmeztette a hallgatóságát az anyagi dolgokkal való veszélyekkel kapcsolatban.

(Jézus soha nem tanított a pénz megszerzéséről, megtartásáról, vagy beosztásáról, annál többet viszont arról, hogyan befolyásolja a vagyon az Istennel való

közösségünket. Emberek által elfogadott pénzügyi bölcsességek, mint a megtakarítás szükségessége és a józan pénzügyi mérlegelés helyett pont arról beszélt, hogy az emberi bölcsességekkel szembe menve merd Istenre bízni az anyagi életed: ahelyett, hogy minél többet tartalékolsz, adakozz bőkezűen. Ahelyett, hogy a pénzkeresettel törődnél, tedd az Ő akaratát és hidd el, hogy Isten minden szükségedet nagyobb mértékben betölti, mint arról akár csak álmodni is mernél, vagy a két kezéd munkájával elő tudnál teremteni. Ahelyett, hogy minden erőddel ragaszkodnál ahhoz, amid van, adj önként még az ellenségeidnek is.)

Egyik csapda, ha nem ismerjük meg Istent, mint az életünk és így az anyagi életünk gondviselőjét, ezért élünk sikertelen és szegény életet. Azonban a másik csapda, ha lehet, ennél is veszélyesebb, amikor egész életünk során nem ismerjük fel Isten akaratát az életünkkel kapcsolatban, mert anyagi jólét hajszolása és az általa nyújtott hamis biztonságérzet elszakít bennünket Isten valódi keresésétől és szolgálatától.

A vagyon olyan, mint a mágnes: minél közelebb vagy hozzá és minél nagyobb, annál jobban befolyásolja az életed és vonz magához, gyakran úgy, hogy észre sem veszed. Istentől leginkább a pénz vagy annak a hiánya tud elszakítani, ahogy Jézus is tanította, hogy nem tudsz egyszerre két urat szolgálni. Vagy Isten szolgálatára adod az életed, vagy a vagyon szolgálatára. Olyan nincs, hogy teljes szívvel vagy jelen a vagyon megszerzésében is és Isten akaratának keresésében is. Vagy a vállalkozásod sikere esetleg a megélhetés nehézsége a fontos vagy az, hogy csak azt csináld, amit Isten rád bízott. A kettő együtt garantáltan nem fog menni. Az egyiket el kell engedned, hogy a másikban sikeres lehess.

Az ember könnyen úgy járhat, mint Izrael: Isten azt mondta Mózesnek, hogy a nép kemény szíve miatt bár beviszi őket az Ígéret Földjére, ahogy megígérte nekik, a jólétbe, a kényelembe és a bőségbe, de nem fog velük menni. Ugyanígy az ember is élhet egy kényelmes és bővelkedő életet és rá sem jön, hogy **Isten már rég nem tart vele az úton.**

Sokan anélkül, hogy felismernék, Isten helyett a vagyonban kezdenek el bízni. Erre utal az "anyagi biztonság" kifejezés is.

Erre azonban nem az a helyes válasz, hogy akkor inkább eldobom magamtól a vagyont, hanem az, hogy megpróbálok bölcsességre szert tenni, hogy én birtokoljam a vagyont és ne az engem, hiszen az irgalmas samaritánusról semmit nem tudnánk, ha a jószándéka mellett nem lett volna pénze is, hogy tudjon segíteni a rászorulón.

Ezért nem a vagyonnal van a probléma, hanem a szíveddel, amit elfoglalt a vagyon és kiszorította onnan az Isten szeretetét. Gyakran úgy, hogy észre sem veszed. Te

úgy gondolsz magadra, mint egy igazán jó keresztényre, aki keményen dolgozik, megtakarít és fizeti a tizedet, vagyis követed az emberi bölcsességet és észre sem veszed, milyen messze sodródtál Isten akaratától, sőt lehet, hogy soha nem voltál még közel sem hozzá, hogy megismerd azt.

Sokan úgy járnak, mint a bibliai gazdag ifjú, aki nagyon istenfélő volt és maradéktalanul megtartotta a törvényt (az 5Mózes 28 szerint pont ezért lett gazdag!) és kereste is, hogyan tudná Istent szolgálni.

Azonban a fő gond az volt, ahogy Jézus rá is mutatott, hogy a vagyon szeretete már elfoglalta Isten helyét a szívében, anélkül, hogy észrevette volna. Ugyanúgy járt, mint Ábrahám, akitől Izsákot kellett elkérnie Istennek hasonló okból. Azonban amíg Ábrahám még képes volt feláldozni a fiát az Isten oltárán és visszaadni Istennek az Őt megillető helyet a szívében, a gazdag ifjú már túl volt azon a ponton, hogy lemondjon a vagyonról, ami elfoglalta Isten helyét a szívében.

A Máté 13-ban Jézus beszél a tövisek közé hullott vetőmagról. Ezek azok az emberek, akik meg is tértek, gyökeret is vertek a hitben, rendszeren járnak minden héten gyülekezetbe, tizedet fizettek, igazi "jó keresztények" voltak, csak az életük során az anyagi dolgok megfojtották az Isten igéjét. Így bár sikeresek lettek anyagilag, szellemileg teljes kudarcot vallottak és egész életükben meddők lettek az örökkévalóság szempontjából.

Ahogy William Carey fogalmazott, nem attól félek, hogy kudarcot vallok, hanem attól, hogy olyan dologban leszek sikeres, aminek semmi valódi haszna nincs az örökkévalóság szempontjából.

Amikor mindannyian megállunk Isten ítélőszéke előtt, egyetlen kérdés lesz csak. S az nem az lesz, hogy mennyire voltál sikeres az üzleti életben, mekkora házat sikerült vásárolnod, vagy mennyire jó iskolába küldted a gyerekeidet. Hanem az, hogy az én akaratomban jártál-e és megtetted-e, amit rád bíztam, vagy rád akartam volna bízni, csak te az üzlettel vagy a gyerekneveléssel voltál elfoglalva.

Amint az látható, ez egy nagyon fontos, mondhatni az egyik központi kérdés a Bibliában.

Ezért szeretném ezt a témát egy kicsit megvilágítani ebben az írásban. Mit tanít a Biblia a pénzről, mi a helyes hozzáállás a pénzhez és hogyan gyakorold a hitedet abban, hogy neked is legyen elég (és mit jelent az elég), s hogyan tudod azt Isten igéjével összhangban felhasználni.

Először szeretném bemutatni, miért a megváltás szerves része az anyagi átokból való szabadulás is, a test gyötrése, az anyagi javak elutasítása nem a Biblia tanítása, majd azt, miért tévedés a szegénység evangéliuma, megválaszolni a kérdést, hogy Isten áldása-e a nélkülözés és hogy vajon Jézus tényleg szegény volt-e.

De megnézzük azt is, vajon Jézus gazdag volt-e.

Ezután szeretném kifejteni, mit tanított Jézus a pénzről és még inkább a mi hozzáállásunkról a pénzzel kapcsolatban.

Isten áldása-e a pénz vagy a sátán csapdája? Ha Isten áldása, miért beszél olyan sokat Jézus a gazdagság ellen? A gazdagság ellen beszél, vagy valami teljesen másról?

Mit jelent az, hogy „a Mammonnak szolgálni”? Vajon mi az üzenete az özvegyasszony két fillérének vagy Péter halfogásának?

Első fejezet

A megváltás az anyagi életedre is vonatkozik

Nem tudunk a bibliai anyagi életről beszélni anélkül, hogy ne fontos bibliai alapigazságokkal kezdjük.

Az egyik ilyen alapigazság a megváltás és az üdvösség, a másik pedig a hit.

Talán furcsának tűnik, hogy egy pénzről szóló bibliai témájú könyvet ilyen messziről kezdek, de semmi értelme tovább menni, ha az alapok nincsenek lerakva.

Az üdvösség és megváltás jelentésének megértése nagyon fontos kérdés, amivel kapcsolatban sokakban rossz kép él, ezért sem tudják sem megérteni, sem megragadni Isten akaratát az anyagi életükben (sem).

Az üdvösség a legtöbb kereszténynek ismerősnek tűnő kifejezés, de sajnálatos módon a legtöbben a töredékét sem ismerik az ebben rejlő igazságoknak.

A szó görögül a szótéria, ami a szodzó szóból származik, a töve a szósz, vagyis egészség. A szó alapjelentése a szabadulás, megmenekülés.

Amikor egy keresztény az üdvösség szót meghallja, azonnal és kizárólag a lelkeszelleme megváltására gondol és azt hiszi, hogy ez a szó csak azt jelenti, hogy

megmenekült a haláltól és örök élete van. Pedig sokkal, de sokkal több van ebben a kifejezésben ennél.

A bibliai és az akkori köznyelvi szóhasználatban is ebbe a kifejezésbe mindenféle szabadulást, megmenekülést beleértettek, **legyen az szellemi, lelki, fizikai vagy anyagi megmenekülés.**

A sokak által ismert és elfogadott Scofield bibliai jegyzet az alábbiaként határozza meg a szotéria szó jelentését:

Az „üdvösség” héber és görög szava a szabadulás, a biztonság, a megőrzés, a gyógyítás és az egészség gondolatát tartalmazza: az „üdvösség” az evangélium nagy, mindent magába foglaló szava; magába öleli a megváltás minden tettét és folyamatát, mint a megigazulás, megváltás, megbocsátás és megbékéltetés.

Néhány példa a Bibliából, amikor a sokak által csak (lelki) üdvösségnek gondolt szotéria kifejezést bővebb értelemben használják:

A mi ellenségeinktől megszabadít (szotéria). ([Lukács 1:71](#)) Vagyis az ellenségtől való szabadulás is része az üdvösségnek.

Mózes azt gondolta, hogy megértik, hogy Isten az ő keze által ad szabadulást (szotéria) ([ApCsel 7:25](#)).

A vér folyásos asszony azt gondolta, ha csak a ruháját érinthetem, meggyógyulok (szodzó), majd azt mondta neki Jézus, hogy eredj el, a te hited megszabadított (szodzó) téged. Egyértelmű, hogy mindketten a fizikai gyógyulásra gondoltak, nem az asszony lelkének az üdvösségére. ([Máté 9:20](#))

A tanítványok ezt mondták Jézusnak, amikor viharba kerültek: Uram, ments meg minket, mert elveszünk ([Máté 8:25](#)). Ugyanezt mondta Péter, amikor süllyedni kezdett a Galileai tengeren: Uram, tarts meg (szodzó) engem. Itt a szorult helyzetből való megszabadítás értelmében használták a szodzó kifejezést.

Gyűlöletesek lesztek az én nevemért, de aki mindvégig megáll, megtartatik (szodzó) ([Mk 13:13](#)).

Akik csak illették Jézust, mind meggyógyultak (szodzó). Egy újabb példa arról, hogy a gyógyulás is benne van ebben a kifejezésben.

Elbeszéltek, mimódon szabadult meg az ördögös (azaz démonizált férfi). Itt a démonoktól való szabadulásra használták ezt a kifejezést.

Reménységben tartattunk meg. Itt a megtartás értelemben használják ezt a szót.

A hitből való ima megtartja a beteget és az Úr felsegíti őt. Itt is nyilvánvalóan nem a lélek üdvösségéről van szó.

Az Úr a népét Egyiptom földjéről kiszabadította és még több hasonló igehely.

Miért fontos ez?

Sajnálatos módon nagyon elferdült ennek a szónak a jelentése és így sokan magát a megváltás lényegét sem értik. Az átlag keresztény kizárólag a lelke üdvösségére gondol, ha Jézus megváltói munkájáról hall, pedig ez nagyon távol áll a valóságtól. Isten már ebben az életben is meg akarja szabadítani az életedet a sátáni elnyomás alól, amibe a Biblia szerint a szegénység, a betegség és sok minden más is beletartozik.

Ebben részben a nyelv fejlődése is felelős. A beszélt nyelvek az idő folyamán jellemzően kétféleképpen változnak.

Egyrészt a nyelvtanuk egyszerűsödik, például mára a magyarban már csak egy múlt idő maradt, míg Károli gondosan megkülönböztette a különféle múlt időket, a tanítá és a tanítja vala nem ugyanazt jelentette, hasonlóan a mai angol nyelv különféle és különböző jelentésű múlt idejű alakjaihoz.

Másrészt viszont a nyelvtan egyszerűsödésével párhuzamosan a szókincs fokozatosan bővül. Először volt egy szó például a szimpátiára, majd a vágy a pontosabb kifejezésre létrehozta és megkülönböztette a további kifejezéseket, hogy szeretünk valakit, vagy csak kedveljük, csak szimpatikus, vagy szerelmesek vagyunk belé, esetleg már imádjuk és így tovább. Csak erre az egy érzés kifejezésére lett több tucat szavunk, más és más jelentésárnyalattal.

Ez nagyon jó dolog, mert egyre pontosabban ki tudjuk fejezni szavakkal azt, amit szeretnénk. Azonban gondban vagyunk, hogy egy-egy régi szót melyik kifejezéssel is fordítsunk le a mai nyelvre, hiszen egyáltalán nem mindegy, hogy azt akarjuk mondani, hogy csak szimpatizálunk valakivel, vagy hogy szerelmesek vagyunk belé.

Ez történt rengeteg bibliai korból származó kifejezéssel is, ezért van az, hogy egy-egy szót a fordítók kénytelenek rengeteg különböző szóval visszaadni.

Azonban így a mai olvasó számára elveszik a szó eredeti jelentése és így nem tudja és nem is érti, hogy Jézus megváltása egy mindenre kiterjedő, tökéletes megváltás volt. Az „üdvösség” szóhoz egy kizárólag szellemi értelemben vett megmenekülés társult a mai hívők gondolkodásában.

Egy korabeli görög olvasó még értette, hogy mit ért a Biblia azon, hogy Jézus megszabadított, megváltott minket minden bűnünkből és meggyógyított minden betegségünkből, ahogy azt Péter is mondta: a mi bűneinket felvitte a fára, akinek sebeiben gyógyultatok meg. Ha ehhez még hozzávesszük, hogy Jézus átokká és szegénnyé is lett értünk a kereszten, hogy mi Ábrahám áldása alatt élhessünk és az Ő szegénysége által meggazdagodjunk, akkor láthatjuk, hogy Jézus kereszttáldozata által tényleg az életünk minden területe meg lett váltva: a szellemünk, a lelkünk, a fizikai testünk és az anyagi életünk is.

1Pét 2:24 Aki a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: akinek sebeivel gyógyultatok meg.

Gal 3:13 Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén értünk; mert meg van írva: Átkozott minden, aki fán függ:

2Kor 8:9 Mert ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztusnak jótéteményét, hogy gazdag lévén, szegénnyé lett értetek, hogy ti az ő szegénysége által meggazdagodjatok.

Ezt nagyon fontos megérteni, hogy **a megváltás egy mindenre kiterjedő, teljes és tökéletes mű**. Egy kicsit is belegondolva, furcsa is lenne a mindenható Istentől, ha csak a lelkeddel akarna vagy tudna bármit tenni, a megváltás már nem terjedne ki a fizikai egészségedre vagy az anyagi életedre. Ha Ő Atya (és az), akkor gondja van az életed minden területére. Ha Ő mindenható (és az), akkor Ő nem csak szeretne segíteni az életed minden területén, de hatalmában is van ezt megcselekedni.

Ahogy Jézus is kérdezte, ha ti gonosz létekre tudtok jó dolgot adni a ti fiaitoknak, mennyivel inkább a ti mennyei Atyátok? ([Máté 7:11](#)) Ha te nem adsz kígyót a gyerekednek hal helyett, vagy kenyér helyett követ, miért gondolod, hogy Isten nem különb apa, mint te? Ha te a beteg gyerekedet minimum az elérhető legjobb orvoshoz viszed, egyébként is a lehető legmagasabb szinten ellátod anyagilag, miért gondolod, hogy Isten nálad rosszabb mennyei Atya lenne? Ha te gonosz létedre az elérhető legjobb oktatást adod a gyerekeidnek, hogy sikeresek legyenek az életben, miért gondolod, hogy Isten nem szeretné, ha az Ő gyerekei sikeresek legyenek?

A bűn miatt jött be az emberiség életébe a szellemi halál, a fizikai halál, illetve annak az előszobája, a betegség és a bűn miatti átok része volt az anyagi nélkülözés is.

1Móz 3:17 Az embernek pedig monda: Mivelhogy hallgattál a te feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél arról: Átkozott legyen a föld te miattad, fáradságos munkával élj belőle életednek minden napjaiban.

Ha a bűnbeesés miatt az emberek elszakadtak Istentől és ezért jött be az életükbe a szellemi és a fizikai halál és az anyagi átok is, teljesen logikátlan lenne, hogy Jézus áldozata egyedül a szellemi haláltól váltotta volna csak meg az embereket. **Jézus az embereket a bűn következményeitől váltotta meg, amibe a betegség és az anyagi átok is beletartozik.** (Egyedül a fizikai halálról mondja azt a Biblia, hogy az majd csak később lesz eltörölve. Minden más átok és betegség alól Jézus engesztelő áldozata által megszabadultunk.)

Miért fontos ez most nekünk?

Azért, mert Isten az anyagi életedet éppen úgy megváltotta, ahogy a lelked és a testedet is.

Az izraeliták egyiptomi kivonulása a megváltás tökéletes előképe volt, ahogy ezt az 1Kor 10 is tanítja. Egyszerre szabadultak meg az egyiptomi elnyomás és nyomorgatás alól, gyógyultak meg és **gazdagodtak meg** mindnyájan.

[105. zsoltár 37](#): És kihozá őket ezüsttel és arannyal, és nemzetségeikben nem volt beteges.

Itt egyszerre beszél a Biblia arról, hogy az egyiptomi rabszolgaságból való megváltás a fizikai szabaduláson túl egyszerre hozott szabadulást az anyagi problémáktól és a betegségektől is.

[2 Mózés 12:35](#) Az Izráel fiai pedig Mózes beszéde szerint cselekedének és kérének az Égyiptombeliectől ezüst edényeket és arany edényeket, meg ruhákat. Az Úr pedig kedvessé tette vala a népet az Égyiptombeliek előtt, hogy kérésökre hajlának és kifoszták az Égyiptombelieket.

[2 Mózés 15: 26](#) És monda [az Úr]: Ha a te Uradnak Istenednek szavára hűségesen hallgatsz és azt cselekeszed, ami kedves az ő szemei előtt mert én vagyok az Úr, a te gyógyítód.

Az isteni áldás a Biblia szerint a szellemi és fizikai jólét, egészség és bőség, az engedetlenség miatti átok szerves része pedig a betegség, szegénység és az anyagi küszködés.

Olvasd el például az [5 Mózés 28.](#) fejezetét. Az első 14 vers foglalkozik azzal, hogyan áld meg Isten, ha az Ő szavára hallgatsz.

“Ha pedig szorgalmasan hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára, és megtartod és teljesíted minden ő parancsolatát, amelyeket én parancsolok ma néked: akkor e földnek minden népénél feljebbvalóvá tesz téged az Úr, a te Istened. És reád szállanak mind ez áldások, és megteljesednek rajtad, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek szavára.

Áldott leszesz a városban, és áldott leszesz a mezőben.

Áldott lesz a te méhednek gyümölcse és a te földednek gyümölcse, és a te barmodnak gyümölcse, a te teheneidnek fajzása és a te juhaidnak ellése.

Áldott lesz a te kosarad és a te sütő tekenőd. Áldott leszesz bejöttödben, és áldott leszesz kimentedben... Áldást parancsol melléd az Úr a te csűreidben és mindenben, amire ráteszed kezedet...És bővölködővé tesz téged az Úr minden jóban... Megnyitja néked az Úr az ő drága kincsházát,...és megáldja kezenednek minden munkáját, és kölcsönt adsz sok népnek, te pedig nem veszed kölcsönt. És fejjé tesz téged az Úr és nem farkká, és mindinkább feljebbvaló leszesz és nem alábbvaló, ha hallgatsz az Úrnak, a te Istenednek parancsolataira, amelyeket én parancsolok ma néked, hogy tartsd meg és teljesítsd azokat.”

Vagyis sikeres leszel az anyagi életedben, a gyerekvállalásban, természetfeletti módon áldott lesz a vállalkozásod, nem hiteleid lesznek, hanem te fogsz mindenkinek kölcsönadni. Ezt ígérte Isten mindazoknak, akik megtartják az Ő törvényeit. Olvasd el figyelmesen, hogy Isten az életed minden területére áldást ígért, ha megtartod az Ő beszédét.

Az ezután versek pedig arról szólnak, mi történik veled, ha nem hallgatsz az Úr szavára: beteg leszel és átkozott. Nem jutsz egyről a kettőre, állandóan anyagi gondjaid lesznek, sikertelen leszel minden vállalkozásodban. S ez volt az Ószövetségben, az Újszövetség pedig jobb szövetség a Biblia szerint.

Nagyon fontos, hogy megértsd, hogy a megváltásnak szerves része az anyagi életednek a megváltása is. Teljes joggal elvárhatod, hogy Istennek gazdag áldása legyen az anyagi életeden, ugyanúgy, ahogy átvette a lelked megváltását és átveheted a tested gyógyulását is.

Ha te nem tartasz igényt a megváltásra a tested vagy az anyagi életed számára, nem alázatos vagy, hanem tudatlan és engedetlen Isten akaratával szemben.

Azonban nagyon fontos a motívum is, amiért Isten ellátását igényled, ezért okoz akkora pusztítást a bővelkedés evangéliuma és ezért beszélt olyan sokat a kapzsiság és a pénz szeretete ellen Jézus is.

Sok ember nem Isten arcát, hanem a kezét keresi és nem arra kíváncsi, mit adhat Istennek, hanem azt, hogy mit kaphat tőle, így nem Istent szolgálja, hanem pont fordítva, Őt akarja a szolgájává tenni. Erről lesz szó bővebben kicsit később.

Második fejezet

Miért nem működik az életedben Isten áldása?

Ha anyagi gondokkal küszködsz, ha betegség gyötri a tested vagy valamelyik családtagodat, miközben a Bibliát olvasva azt látod, hogy teljesen másként kellene lennie ezeknek, neked kellene uralkodni a körülmények felett, tedd fel a kérdést, miért nem működik az életedben mindaz, amiről a Biblia azt állítja, hogy a tiéd?

Ha adósságból adósságba tántorogsz, ha néhány fillérért is keményen meg kell dolgoznod, ha betegség gyötör és orvosra költöd a pénzed, akkor mondogathatod, hogy milyen áldott ember vagy, de nem vagy. Az lehetnél, mert "Isten, aki a saját tulajdon Fiát is odaadta érted, hogyan ne adna oda mindent nekünk", ami a sikeres és áldott élethez kell.

Négy fő oka van annak, ha nem látod beteljesülni az Isten áldásait az életeden.

Az első a tudás hiánya. Nem tudod, hogy mi mindent szerzett meg számodra Jézus az Ő keresztdozata által. Nem tudod, hogy nem kellene tovább se szegényen, se betegen élned, Jézus megváltása, a tökéletes mű az életed ezen területeire is kiterjednek.

Ahogy a [Hóseás 4:6](#) is mondja, az ismeret hiánya miatt vész el az én népem.

Az Ige nem ismerete miatt élnek a hívők betegségekben, szegénységben, elnyomás és depresszió kötelékében. Nem kellene így lennie, ha tudnák, milyen csodálatos áldásokat nyertek meg Jézus keresztye által. Ott van a szemük előtt, ott van a Bibliájukban, de tudatlanság és hitetlenség miatt nem képesek átvenni azt. Ebben nagy felelősség terheli a gyülekezeteket is, amelyek gyakran nemhogy nem beszélnek erről, hanem egyenesen az ellenkezőjét tanítják a tagjaiknak. Honnan tudnál ezekről a dolgokról, ha nem olvasod a Bibliádat, ha pedig mégis, akkor meggyőznek arról, hogy azt nem is úgy kell érteni, ahogy le van írva?

Ha egy gazdag rokonod meghalt volna és rád hagyott volna több százmillió forintot, mindez semmi pozitív hatással nem lenne az anyagi életedre, amíg nem tudsz erről az örökséged létéről. Hiába vagy elképesztően gazdag, a tudás hiánya miatt mégis napi anyagi gondokkal fogsz küszködni napról-napra. Sajnos rengeteg keresztyen több évtized után sem jön rá, milyen örökséget kapott Jézus Krisztuson keresztül az élete minden területén.

A másik három okot így határozta meg Jakab apostol: “Nincs semmitek, mert nem kéritek, kéritek, de nem kapjátok, mert a gerjedelmeitekre akarjátok költeni”, azaz vagy nem kéritek, vagy rossz motívumból kéritek. ([Jakab 4:2-3](#))

Az utolsó ok pedig: “De kérje hittel, semmit sem kételkedvén, mert ne higgye az ilyen ember, hogy bármit is kap az Úrtól.” ([Jakab 1:6-7](#)) Istennek lehetetlen hit nélkül tetszeni, ezért az anyagi életedben sem fog működni a mennyei áldás, ha nem gyakorlod vagy nem tudod gyakorolni benne a hited tudatlanság miatt.

(Egy nyilvánvaló okot nem vettem bele ebbe a felsorolásba, ez pedig az, ha bűn van az életedben. Ha bűn van az életedben, esetleg még soha meg sem tértél bibliai értelemben, csak egy gyülekezethez csatlakoztál, akkor természetes, hogy nem tudsz áldás alatt élni. Ha ez a helyzet, térj meg és hidd el, hogy Isten hűséges és megbocsátja a bűneid. Azt, hogy megtértél-e valaha, két roppant egyszerű kérdés megválaszolásával tudod ellenőrizni. Az első, hogy mikor tértél meg? Ugyanis a megtérés az nem egy folyamat, hanem egy egyszeri tudatos döntés, mint amikor a mostani házastársaddal elmentetek az anyakönyvvezetőhöz. Ha ezt még nem tettétek meg, akkor nem vagytok házások, akkor se, ha már 30 éve együtt éltek. Ugyanígy

járnak sokan 30 éve gyülekezetbe, de még soha nem tértek meg, esetleg azt sem tudják, mit jelent megtérni. A másik kérdés, ha ma meg kellene halnod, biztos a Mennybe kerülnél-e? Ha nem vagy benne biztos, akkor szinte biztos, hogy nincs üdvösséged. Ezt hívják „üdvbizonyosságnak”.)

Tényleg Isten akarata, hogy az ő gyermekei ne küszködjenek anyagi gondokkal (se)?

Nagyon fontos első lépésként lerombolni azokat a tanításokat, amik a szegénységet istenítik és a pénzt, mint valami rossz dolgot állítják be.

Ezekről a tanításokról nekem mindig az ezópusi mese jut eszembe a rókáról és a szőlőről. Mivel a róka nem érte el az érett és zamatos szőlőket, ezért inkább elkezdte hirdetni, hogy neki nem is kell az a szőlő, mert úgyis savanyú. A pénztelenséget erényként és áldásként aposztrofálók azért hirdetik ezt, mert **nekik sincs pénzük és nem azért, mert sok pénzük volt, de rájöttek, hogy pénz nélkül jobb emberekké lettek.** A szőlő nem savanyú, csak számukra elérhetetlen.

Az emberek nem azért szegények, mert ezzel dicsőítik az Istent, hanem azért szegények, mert nem dicsőítik Őt bibliai módon.

A szegénységet, mint erényt istenítő tanítások azért terjedtek el keresztény körökben, mert a hívőknek mondani kellett valamit, miért nem működik az életükben Isten ígéje. Egyszerűbb volt önkényesen kiragadott igékből összetákolni egy tévtanítást, mint szembenézni a valódi okokkal.

Olvassuk el Jézus programbeszédét, amivel bejelentette a jövetelének célját és a szolgálatának az indulását a Lukács evangélium negyedik fejezetében:

*Az ÚR Szelleme van rajtam,
hiszen felkent engem,
hogy örömhírt mondjak a szegényeknek,
elküldött, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessek,
a vakoknak pedig szemük megnyílását,
kiszabadítsam a szenvedőket és elnyomottakat,
és hirdessem az ÚR jóindulatának és kedvességének idejét.*

Miközben a Biblia egyértelműen állítja, hogy Jézus azért jött el, hogy a sátán minden munkáját lerombolja, hogy a szegényeknek örömhírt hirdessen (mi lehet az örömhír a szegényeknek, ha a vakoknak az örömhír a szemük megnyílása volt?), meggyógyítsa az embereket, hogy jót tegyen mindenkivel ([ApCsel 10:38](#) Lukács 13:16, Zsidó 2:14), a Nagy Küldetés szerves része volt (és mai napig is az) a betegek gyógyítása ([Mk16:18](#)) és Jézus örökké velünk marad a világ végezetéig és övé minden hatalom égen és földön. ([Máté 28:20](#)).

Ő nem tud megváltozni, mert Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz ([Zsidó 13:8](#)), és Istenben még a változás árnyéka sincs. ([Jak 1:17](#)).

A Biblia tanításával szemben a magukat hívőnek mondó emberek a szegénység felmagasztalásán kívül azt is bizonygatják, hogy Isten meggyógyítani sem képes már az embereket és nem is akarja, soha nem is szerette őket, csak azért voltak csodák, hogy valahogy elinduljon az egyház, de ennek már vége.

Ma már csak a sátán képes és csak a sátán akar gyógyítani. (Minden betegség, szegénység, megkötözöttség a bűn következménye és a sátán munkája az ember életében. Amint az a fenti igékből is látszik, Jézus azért jött, hogy ezektől a mai napon is mindenkit megszabadítson.)

Ezek az emberek a szegénység magasztalásán kívül is kapásból idézik például, hogy Pál is súlyos beteg volt, hiszen ő mondta, hogy tövis volt a testében. Szembetegségben szenvedett, mert testi erőtlenségben ment a galáciabeliekhez és a galáciabeliek még a szemüket is kivájván odaadták volna neki és azért is írt nagy betűkkel nekik, mert annyira rossz volt a szeme. Egyébként is a betegség Isten dicsőségére van, ezzel neveli a gyerekeit, ezért méltósággal kell elhordozni a betegséget. Arról nem is beszélve, hogy Epafróditus is halálos beteg volt.

Egyértelműen látszik, hogy az ilyen dolgokat szajkózó emberek soha nem vették még a fáradságot sem, hogy utána olvassanak a Bibliában, hogy igaz-e akár csak egyetlen szó is az egész állításból. Mivel a felekezetük ezt így magyarázza már legalább 300 éve, ezért ők is kritika nélkül ismételtetik, amit hallottak.

Pál arról beszél, hogy a kijelentés nagysága miatt fel ne fuvalkodjon, mert a Mennyben járt és olyan dolgokat is hallott, amiket nem adhat tovább, tövis adatott a testébe, a sátán angyala, hogy gyötörje. ([2 Kor 12:7](#))

2Kor 12:7 és hogy a kijelentések nagysága miatt el ne bízzam magam, tövis adatott a testembe, a Sátán angyala, hogy gyötörjön engem, hogy felettébb el ne bízzam magam.

Itt egy szó sincs semmiféle betegségről. Az a kifejezés, hogy tövis adatik az oldalába, máshol is előfordul a Bibliában, a kánaánita népek adattak tövis gyanánt Izrael oldalába, hogy kísértsék és gyötörjék őket. ([4 Mózés 33:55](#) [Bírák 2:3](#) és [Józsué 23:13](#))

4 Mózés 33:55 Ha pedig nem űzitek ki annak a földnek lakosait szálkássá lesznek a ti szeméitekben, és tövisékké a ti oldalaitokban, és ellenségeitek lesznek néktek a földön

Ahogy a kánaánita népek sem különféle betegségek voltak Izrael életében, Pál is egyértelműen leírta, hogy a sátán angyaláról van szó, nem betegségről és nem megbetegítette, hanem folyamatosan zaklatta és gyötörte őt.

A szemetek is kivájtátok volna kifejezés magyarul úgy hangzik, hogy a fél karotokat odaadtátok volna értem. Ha a Bibliát magyarul írták volna és nem görögül, most azt tanítanák ezek a tanítók, hogy Pálnak béna volt a keze, azért akarta mindenki odaadni neki a fél karját.

Elég egy pillantás a [térképre](#) és az Apostolok cselekedetei 14. fejezetére, hogy megértsük, mi lehetett az a gyengeség és visszataszító állapot amiről Pál beszél, amikor először találkozott a Galácia tartományban élő akkor még nem hívő testvérekkel. Lükkaoniától északra kezdődik Galácia tartománya, azonban attól délre is a galatáknak hívott népcsoport élt. Itt (Lisztrában) kövezték halálra Pált, ő innen ment tovább hirdetni az evangéliumot. Egy ember, akit halálra akartak kövezni, könnyen néz ki visszataszító módon és erőtlen a testében akár hetekkel-hónapokkal az esemény után is. Pál ebben az állapotában találkozott először a galáciai hívőkkel, erre utal a levelében.

Ha Pál azt akarta volna írni a galáciabelieknek, hogy nagy méretű betűkkel ír, a görög megasz szót használta volna, mert ez a szó az, ami fizikailag nagyot, nagy méretűt jelent. De még véletlenül sem ezt a szót használta, hanem a pelikoszt, aminek egyik jelentése, hogy nagyszámú betűkkel (sokat) írt a saját kezével. (Sok levelét tollba mondta, a Galata levelet viszont nem. Ez már önmagában megcáfolja, hogy alig látott volna. A tollbamondás bevett dolog volt, a példa kedvéért Péter levelét is Silvanusz írta le.) A szó másik jelentése a nagyszerű, magas minőségű. Bővebben lásd például John Gill bibliakommentárját erről.

Epafróditus pedig valóban túlhajtotta magát az evangélium miatt, de **éppen hogy felgyógyult Isten kegyelméből!**

Azokat az embereket, akik a fenti tanítást hajtogatják, érdemes megkérdezni arról, hogy egyrészt ők milyen hatalmas mennyei kijelentéseket és látomásokat kaptak, hogy Pálhoz hasonlóan megbetegedtek és ha a betegségük tényleg Istentől van, azért hogy nevelje őket, akkor miért rohangálnak mindenféle orvoshoz, hogy valaki gyógyítsa meg őket, lázadva ezzel Isten akarata ellen? Ha a betegségük Isten akaratából van és azért, hogy ezzel tanítsa őket valamire, az a minimum, hogy nemhogy orvoshoz nem mennek, de még gyógyszert sem szednek, hiszen ezzel Isten akaratát akarják semmivé tenni az életükben a gyógyszerekkel.

Ezzel a kis kitérővel csak azt akartam bemutatni, hogy érdemes minden tanítást felülvizsgálni, amit kritika nélkül elfogadtál, mint bibliai igazságot és soha nem is kérdőjelezted meg, hogy tényleg bibliai alapokon nyugszik-e. **Soha semmit ne higgy el senkinek, csak azért, mert már kétszáz éve így tanítják az adott felekezetben.**

Ez annyira fontos, hogy leírom még egyszer: csak a Biblia tanítását fogadd el bármilyen témában, emberi tanításokat csak akkor, ha száz százalékosan összhangban áll az Írásokkal. A baj az, hogy az emberek nem olvassák a Bibliájukat, ha mégis, inkább elfogadják azt, amit más emberek mondanak nekik, ahelyett hogy egyedül a Bibliájuknak hinnének.

Józan ésszel, a vallásos tanításokat félredobva minden normális gondolkodású ember ösztönösen érzi, ahogy a betegség sem „áldás”, hanem egyértelmű csapás, a halál előszobája, az anyagi nélkülözés is ugyanennyire rossz dolog. (Ahogy Abraham Lincoln mondta, attól, hogy a bárány farkát is lábunk kezdjük el hívni, még nem lesz öt lába a báránynak.)

Ezért a betegség kérdése után vizsgáljuk meg, vajon Isten tényleg utálja-e a pénzt és tényleg a szegénység van-e Istentől, az istenfélő emberek vajon szegények voltak-e vagy gazdagok, Jézus tényleg szegényen született, élt és halt meg?

A vallásos tradíció szerint minden rossznak gyökere a pénz, a vagyon elszakít Istentől, a gazdagok sírjanak, mert nyomorúság jön rájuk ([Jakab 5:1](#)), Jézus is megmondta, hogy milyen nehezen mennek be a gazdagok Isten országába.

Jézus a lehető legszegényebb családba született (a szülei csak galambot tudtak áldozni, ami a szegényeknek volt megengedve), egy istállóban született, nem volt hová lehajtania a fejét, vagyis még otthona sem volt, annyira szegény volt, hogy nem bírta kifizetni az egy sékelt a Templomban, el kellett küldenie Pétert pecázni, a csónakot, amiből prédikált, sőt a szamarat is kölcsön kellett kérnie, amin bevonult Jeruzsálembe, de még a halála után is egy kölcsön sírhelybe rakták a testét. Jézus

szegényen született, élt és halt meg. Soha nem volt semmije, mert a vagyontárgyak birtoklása csak beszennyezi az embert. A pénzt és a gazdagokat mindig elutasította.

Megmondta, hogy nem szolgálhatunk Istennek és a Mammonnak is, a gazdagot bolondnak mondta, mert ma éjjel elkérik a lelkét, a szegény Lázár a Paradicsomba került, a gazdag ember pedig a pokolba, a gazdag ifjútól azt kérte, hogy adakozza el mindenét és kijelentette, hogy milyen nehezen mennek be a gazdagok az Isten országába.

Ha a Bibliát nem olvasod el, csak ezeket a szövegekörnyezetükből kiragadott és egymás mellé dobált igéket hallod, tényleg arra a következtetésre juthatsz, hogy a pénz és a vagyon bűnös dolog és Isten akarata, hogy a hívők szegények legyenek.

Hála legyen Istennek, Ő nem ellensége a teremtett világnak és Ő azt mondta, hogy minden, amit teremtett, az igen jó.

Zsolt 50:10, 12 Mert enyém az erdőnek minden vadja, a barmok az ezernyi hegyeken.... enyém e világ és ennek mindene.

Hogy lehet rossz vagy gonosz valami, amit Isten teremtett és azt állítja róla, hogy most is az Övé?

Agg 2:8 Enyém az ezüst és enyém az arany, azt mondja a Seregeknek Ura.

5Móz 8:18 Hanem emlékezz arra, hogy az ÚR, a te Istened ad neked erőt a gazdagság megszerzésére, hogy megerősítse szövetségét, amelyre esküt tett atyáidnak, ahogy az ma is van.

Olvasd el figyelmesen a fenti igét még egyszer. Ki ad erőt, mire és miért? Isten, arra, hogy meggazdagodj és azért mert Ő ezt ígérte meg az Ő szövetségében. A vallásos emberek tanításaival szemben Isten jó és szerető apa, aki jó dolgokat akar adni az Ő gyerekeinek.

A Bibliában sehol nem találsz egyetlen igét sem, ahol Isten az anyagi világot vagy annak a javait rossznak mondaná. (Azt, ahogy egyes emberek élnek ezekkel a javakkal, azt sokszor mondja rossznak a Biblia, de nem magukat a dolgokat. Az emberekben volt a hiba, nem a dolgokban.)

A test sanyargatása, a materiális dolgok elutasítása, a tanítás, miszerint az anyagi javak beszennyezik az embert, az egyrészt a görög filozófiából, másrészt a keleti kultuszokból származik, semmi köze a bibliai tanításokhoz.

Az aszketizmus annyira behatolt a kereszténységbe, hogy például több negyedik-ötödik századi bibliai kéziratba több helyen önkényesen beleírták a böjtöt, ami akkorra már az önkínzásnak egy bevett módja lett. Ezt a modern fordítások (ilyen például a NET fordítás is) már nem is fordítják le, csak lábjegyzetben jelzik, hogy csak a kései iratokban fordulnak elő ezek a betoldások.

Ilyen igehelyek például az 1Kor 7:5 és a Mk 9:29.

1Kor 7:5 Ne fosszátok meg egymást, hanemha egyenlő akaratból bizonyos ideig, hogy ráérjeteek [a böjtölésre és] az imádkozásra.

Márk 9:29 Ő pedig monda nekik: Ez a faj semmivel sem űzhető ki, csupán könyörgéssel [és böjtöléssel].

Pál apostol így írt erről a Kolossébelieknek írt levelében:

Kol 2:23 Amelyek bölcsességnek látszanak ugyan a magaválasztotta istentiszteletben és alázatoskodásban és a test gyötrésében; de nincs bennük semmi becsülni való, [mivelhogy] a test hizlalására valók.

Pál apostol (és a Biblia) szerint **a test gyötrése, a materiális javak elutasítása és az ezzel összefüggő alázatoskodás nem erény, hanem képmutatás és kizárólag csak arra való, hogy az ember testi természetét puffassza.** Ide tartozik a nem bibliai böjt és az anyagi nélkülözés, mint erény hirdetése. (Te tobzódsz és élvezed az anyagi javakat, de én, sőt ÉN mennyivel különb ember vagyok mint te, mert ÉN lemondok ezekről, sőt ÉN minden héten többször böjttel gyötröm MAGAMAT, mert ÉN igazán odaszánom magam erre, nem úgy mint te.)

Mivel az anyagi javak elutasítása és a test egyéb módon, például böjttel való gyötrése ugyanabból a testi természetből és hamis tanításból származik, szeretnék egy kicsit kitérni a böjtre is, hogy jobban megvilágítsam, hogyan működik ez az emberek gondolkodásában.

Az Ószövetségben 613 törvény lett előírva a zsidóknak, aprólékosan szabályozva az élet minden területét. Egy sem mondta, hogy böjtölni kellene, kivéve évente egyszer a Jom Kippur napján 24 órán keresztül.

Az Ószövetségben csak bűnbánat miatt böjtöltek, jellemzően 24 órán át, vagy a halottak miatti gyász miatt, ekkor reggeltől estig nem ettek, csak napnyugta után étkeztek, akár több napon át.

Mózes nem böjtölt 40 napig, hanem Isten jelenlétében nem volt szüksége se élelemre, se vízre. Ez nem böjt volt, sem nem istenkeresés, hanem egy természetfeletti csoda.

Illés sem böjtölt, hanem angyali étel erejével ment 40 napon át. Ő sem Istent kereste önsanyargatás által.

Fél-egy napos böjtök többször előfordulnak a Bibliában, például Ezsdrás könyvében.

Hosszabb böjtre egyetlen példa az Dániel példája, de ő sem aszketizmussal nem evett három hétig, hanem csak a kívánatos ételektől tartózkodott! Másik hasonló ilyen eset Eszter királyné böjtje volt.

Az egyetlen eset hosszú, valódi böjtre Jézus 40 napos böjtje, de neki is angyalok szolgáltak utána. Jézus korára a zsidók már elkezdtek böjtölni, de Jézus csak annyit mondott, hogy a tanítványai azokban a napokban fognak majd böjtölni, amikor elveszik tőlük Jézust, akit aztán három nap múlva vissza is kaptak.

Jézus soha nem mondta, hogy böjtölni kellene, kivéve, amikor egy addigra már bevett gyakorlatot említett és azt mondta, hogy ha böjtölsz is, úgy tedd, hogy más ne tudjon róla. De a tanítványoknak vagy a népnek soha nem tanította sem ő, sem később a tanítványai, hogy böjttel kellene valamit Istentől kicsikarni. Az egész Újszövetségben sehol nincs felszólítás a böjtre.

A megtéretlen Kornéliusz böjtje sem volt bibliai böjt.

Ezután többször látjuk, hogy böjttel is keresték Isten akaratát, de ezek valószínűleg fél, maximum egynapos böjtök lehettek. Pál a saját böjtöléseit vereség, tömlöc, háborúság, éhség és szomjúság között említi a felsorolásban, nyilván nem önként választott istenkeresésre gondolt.

Nehogy félreértsd: a böjt lehet Isten keresésének biblia eszköze, sőt a Szent Szellem is felindíthat akár két-három napos böjtre is. De nagyon fontos, hogy tényleg bibliai alapon böjtölj és ne valami vallásos tanítás alapján. Felejtsd el, mit tanítottak neked a böjtről (is) és olvasd el, a Biblia mit tanít erről a témáról.

A több hetes böjtök biztos nem Istentől vannak, mert erre nem találsz sehol bibliai példát, ahogy a rendszeres, heti egy-két napos böjtöket sem lehet levezetni a Bibliából. (Az, hogy így csinálták a Jézus korabeli zsidók, még nem bibliai alap. Sok minden mást is csináltak, amiket szintén nem kell utánoznod, de le van írva a Bibliában.) Ettől még akár vezethet úgy Isten, hogy rendszeresen böjtölj, de akkor győződj meg arról, hogy ez tényleg Isten vezetése és nem a te testi természeted vagy egy démoni tanítás.

Nagyon kell vigyázni, mert a testi természet gyakran megcsalja az embert és elsősorban kicsit ellenmondásos módon a test sanyargatására kényszeríti az embert, amiről Pál mondta, hogy pont ez táplálja a testi természetet.

Elnézést az újabb kitérőért, csak szerettem volna megvilágítani, milyen szellemi háttérből származik a test gyötrése és ezzel összefüggésben az anyagi dolgok elutasítása.

Összefoglalva röviden: a Biblia szerint a szegénység nem áldás, hanem átok, a materiális dolgok a Biblia szerint jó dolgok, ezek elutasításának tanítása nem a Bibliából származik, hanem egyéb vallásokból és filozófiákból. Az öngyötrés, valósuljon meg szándékos szegénység vagy nem bibliai böjt által, szintén nem bibliai cselekedet, hanem az ember testi természetéből származik, az ember egoját puffasztja csak az öngyötrés, legyen az szándékos koplalás, vagy aszkéta életmód. Nemhogy nem visz közelebb Istenhez, hanem egyenesen eltávolít tőle.

Harmadik fejezet

Szegény volt-e Jézus?

A vallásos tanításokban visszatérő elem, hogy lám, Jézus is milyen szegény volt.

Egy istállóban született, a szülei is csak galambfiat tudtak bemutatni, amikor érte áldoztak, nem volt hová lehajtania a fejét, nem bírta kifizetni a templomi adót, ezért el kellett küldenie horgászni Pétert, kölcsön csónakból kellett prédikálnia a Genézreti tavon, kölcsön számárháton vonult be Jeruzsálembe és még halála után is egy kölcsön sírhelyre temették el és a többi. Hogy úgy fogalmazzunk, egy igazi, hamisítatlan "csóró" volt Jézus, aki soha nem vitte semmire itt a földön, de ez így volt jó, mert ez tetszik Istennek.

Ezt a tanítást valló embereknek elég érdekes az istenképe, mert az ő istenük nemcsak nem képes, de nem is akarja a gyerekeit ellátni, egy átlagos bűnös szülő sokkal jobban gondot visel a saját gyerekeiről, mint az ő istenük a saját fiáról, Jézusról.

Szerencsére nincs igazuk, de mivel nagyon sok embert megtévesztenek az ilyen tanítások, nézzük meg, Jézus tényleg annyira szegény volt-e, mint ezek az emberek állítják.

Kezdjük ott, hogy Jézus a vallásos tradícióval szemben nem egy fogadó istállójában született, hanem egy magánháza, annak a jászlabában, bent a háza. Bővebben [itt írtam róla](#).

Isten már kora gyermekkorában gondoskodott róla. Mielőtt menekülni kellett volna a családnak Egyiptomba, Isten küldött nekik aranyat, tömjént és mirhát, egy nagyobb vagyont, ami nagyon jól jött az egyiptomi tartózkodás alatt és talán még utána is.

Jézus szülei valóban nem lehettek gazdagok, de nem is csoda, hiszen ifjú házasok voltak, akkor kezdték még csak az életet. Betlehemben valószínűleg már a saját házaiban laktak, amikor meglátogatták őket a bölcsek. Jézus gyermekkorában már az egész család fel tudott utazni Jeruzsálembe, ami nem lehetett olcsó és egyébként csak a férfiaknak volt kötelezően előírva.

Júdás Jézus pénztárosa volt, aki úgy tudott folyamatosan sikkasztani a pénztárból, hogy nem tűnt fel soha senkinek a hiány. Kevés hajléktalan tart pénztárost a pénzügyei kezelésére és még kevesebbnek van annyi pénze, hogy egy tolvaj pénztáros által folyamatosan lopott pénz senkinek nem tűnik fel. A János 12:5-ből kiderül, hogy 300 dénárnyi adomány se lehetett ritka, ami egy munkás teljes egy évnyi fizetése volt.

Jézus állandó tanítványainak a száma jóval száz felett lehetett, akik szinte folyamatosan vele voltak. Ezért tudott kiküldeni közülük hetvenet, voltak 120-an a felháza és volt bőven kiből választani Júdás halála után is olyat, aki már a kezdetektől velük volt. (Volt a tizenkét apostol, a többi állandó tanítvány és a tömeg. Az evangéliumok mindig gondosan feljegyezték, hogy Jézus éppen kihez beszél ezek közül egy-egy tanítás alatt.)

Ennyi embert etetett folyamatosan Jézus, méghozzá adományokból, amit többek között gazdag asszonyoktól kapott, ahogy azt a Lukács 8:3 is említi. **Mert Isten mindig gondot visel az övéiről, akármit is állítanak egyesek.**

De amikor ez kevés volt, Jézus természetfeletti módon 15-20 ezer embert is képes volt jóllakítani több alkalommal is. Több száz liter vizet borra változtatott, ha arra volt szükség, vagy annyi halat terelt a halászok hálóiba, hogy azok alig bírták a partra húzni azt.

Jézus ruháján, annak ellenére, hogy elég siralmas állapotban lehetett Jézus megkínzása után, összevesztek a katonák, sorsot kellett húzniuk, kié legyen Jézus összevérzett és összekoszolt köpenye. Nehéz elképzelni, hogy egy hajléktalan

csavargó (ahogy sok vallásos leírás ábrázolni akarja Jézus anyagi életét) ruháin ennyire összevesztek volna a katonák.

Péter halfogását is sokan annak a bizonyítékának tartják, hogy mennyire szegény volt Jézus és minden tanítványa, hiszen még egy kis kiadásra sem volt pénzük, hogy befizessék a templomadót, ami egy viszonylag szerény összeg volt. (Máté 17:24) Ezek az emberek nem gondolnak bele, hogy ugyanitt, Kapernaumban Jézus ugyanennek a Péternek többször is annyi halat hajtott a hálójába, hogy alig bírták kihúzni a hálókat. (Lukács 5:4, János 21,6)

Ahogy ezekkel a csodálatos halfogásokkal is Jézus tanítani akart valamit Péternek, ugyanez volt a helyzet azzal is, hogy a templomadót Jézus ilyen módon fizette be.

Ha Jézus nem fizeti be az adót, akkor nem engedelmeskedik a Törvénynek, ha befizeti az adót, amit a szolgáknak kell és nem a fiaknak, akkor viszont tényleg Isten fia-e, ahogy állítja magáról? Ezt az ellentmondást oldotta fel Jézus azzal, hogy nem a saját zsebéből fizette ki az összeget.

Pont az első kifogott hal szájában pont annyi pénz volt (egy stater, vagyis didrachma, ami egy sékelnek felelt meg), hogy két embernek pont kiadta a kétszer fél sékelt, a Mózes által előírt templomadót. Aki egy ilyen csodára képes Isten által, annak nem volt a zsebében vajon egy munkás egy-két napi bérének megfelelő összeg sem?

Jézus rendszeresen adakozott a szegényeknek, A János 13:29-ben azt gondolták a tanítványok, hogy Jézus arra szólította fel Júdást, hogy adakozzon a szegényeknek a nála lévő közös pénzből. (Mivel Júdás volt Jézusék pénztárosa). Jézusnak nem hogy bőven volt pénze a megélhetésre, de még rendszeresen adni is tudott belőle a szegényeknek.

János 13:29 Egyesek ugyanis azt gondolták, hogy mivel az erszény Júdásnál volt, azt mondja neki Jézus: Vedd meg, amire szükségünk van az ünnepre, vagy azt, hogy a szegényeknek adjon valamit.

Nemcsak Jézus, de a tanítványai sem láttak soha szükségét, mert Isten róluk is gondot viselt:

Lukács 22:35 Azután ezt kérdezte tőlük: Amikor kiküldtelek titeket erszény, tarisznya és saru nélkül, volt-e hiányotok valamiben? Semmiben – válaszolták.

Pál szerint is Isten minden hívő szükségét bőségesen betölti az Ő gazdagsága szerint

Fil 4:19 Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteket az ő gazdagsága szerint dicsőséggel Krisztus Jézusban

(Sőt, Isten még a hitetlenekre is gondot visel Máté 5:44-45)

Aki azt gondolja, hogy Jézus szegény volt, az nagyon el van tévedve, teljesen rossz istenképe van. Jézusnak és a tanítványainak is mindig minden szüksége be volt töltve, ha kellett, természetfeletti módon. Ezt is tanítja a Biblia és ezt is látjuk az evangéliumokban is.

De tegyük fel azt a kérdést is, hogy Jézus gazdag volt-e?

Jézusnak mindene megvolt bőségesen, amire szüksége volt, de biztos, hogy nem vett volna olyan dolgokat, amik csak a luxust szolgálják vagy az egyén gazdagságát mutatják.

Biztos, hogy ha ma élne a Földön, lenne mobiltelefonja és valamilyen autója, de biztos, hogy nem költene luxusautóra vagy Gucci ruhára.

Jézusnak elég volt egy szamárcsikó arra, hogy bevonuljon Jeruzsálembe, pedig ő volt a Királyok Királya. Nem akart lovat vagy egyenesen egy gazdagon felszerszámozott harci mént, pedig bármelyiket választhatta volna. Sok mai prédikátor a harci mént választotta volna, hogy megmutassa, mennyire sikeres anyagilag.

Valószínűleg ma sem venne Jézus egy 35 millió forintos luxusautót, mert az autót közlekedési eszköznek tartaná és nem az anyagi sikereinek mindenki által megcsodálható bizonyítékának.

Biztos, hogy nem tartana gyűjtést arra, hogy megvehesse a harmadik(!), kontinensek közötti utazásra is alkalmas magánrepülőjét, meg hogy legyen a pásztoroknak rendezett partyn két méter magas jégszobor, mint ahogy ezt egyes prédikátorok teszik.

Az ilyen emberek arra hivatkoznak, miért baj az, ha ő a harmadik magánrepülőjére gyűjt, Ábrám, Jób, Dávid, Salamon és sokan mások is milyen gazdagok voltak.

Ez így van. Ábrahámnak 300 szolgája volt és magánhadserege, rengeteg állata, aranya és ezüstje is (1Móz 13,2), Izsák szintén dúsgazdag volt Isten áldása miatt (1Móz 26:12), ahogy a fia, Jákob is. Jóbnál nem volt gazdagabb ember a maga idejében (Jób 1:3 és Jób 42:12), Dávid elképesztő vagyont tudott felajánlani a Templom építésére (1Krón 29), Salamonnak olyan hatalmas gazdagsága volt, hogy messze földről jöttek emberek, hogy láthassák azt. S a sort lehetne még sokáig folytatni. Az istenfélő emberek nem egyszerűen gazdagok, hanem gyakran elképesztően gazdagok voltak és a Biblia mindig hozzáteszi, "mert az Úr megáldotta őket."

Azonban fontos látni, hogy valóban leírja a Biblia, hogy a gazdagságuk Istentől származott, ezeknél az embereknél a vagyon megszerzése nem volt cél, az csak egy mellékterméke volt annak, hogy Istent szerették és szolgálták.

Ne legyenek idegen isteneid én előttem, szól a Tízparancsolat. Idegen isten mindaz, ami elveszi a központi helyet a szívedben Isten előtt. Ez lehet a szolgálataid, a vállalkozásod, vagy amint már írtam a gyereked, mint Ábrahám esetében vagy a vagyon a gazdag ifjú esetében.

Ha teljes szívvel Istent szereted, Ő fog megáldani anyagilag és bőségesen meglesz mindened. Bőség az, amikor lényegesen többed van, mint amire szükséged van. Ezt ígérte Isten és ez így is van. De itt a kulcsszó a teljes szívvel. Nem szeretheted a vagyont is és Istent is.

Azonban könnyen lehet, hogy a vagyon fontosabb lesz a számodra, mint Isten, így az lesz számodra az idegen isten. A vállalkozásod sikere, a hírneved, a gyerekeid jövője vagy bármi egyéb.

Ekkor már a Mammont fogod szolgálni és képmutatás lesz arra hivatkozni, hogy a bibliai hősök is milyen bőségben éltek.

Viszont ez igaz fordítva is: lehetsz elképesztően vagyonos ember úgy, hogy a vagyon a szívednek a legkisebb szegletét sem foglalja el Isten szeretete előtt.

Ugyanis Lázár és a gazdag ember történetében nem azért került a gazdag ember a pokolra, mert gazdag volt és Lázár sem azért Ábrahám kebelére mert szegény volt.

Visszatérve a keresztény szolgáltók gyakran irritáló életvitelére, Pál apostol azt mondta, nem tesz semmit, amivel bárkit is megbotránkoztatna, inkább még húst sem

eszik, ha azon botránkozik meg valaki és inkább lemond arról, hogy szolgálóként éljen meg, ha ezen valaki megbotránkozik (1Kor 9:12), illetve sokat tesz ő is említést a leveleiben azokról, akik a keresztény szolgálatot nyerészkedésnek tekintik. (1Tim 6:5, Tit 1:11, 1Pét 5:2, 2Péter 2:3)

A gyülekezeteknek bőségesen meg kell becsülnie anyagilag is azokat, akik a szolgálatban vannak (mert erről is sokat beszél Pál, például 1Tim 5:17, 1Kor 9:7), azonban a szolgálóknak is nagyon fontos, hogy legalább jogosan ne kritizálhassák az életvitelüket.

Rengeteg botrány volt, van és lesz is még abból, amikor kiderül, hogy az adományokból fenntartott teológiai főiskolák vezetői évi közel egymillió dollárt keresnek, vagy gyülekezetek vezetői vezérigazgatókat megszegyenítő luxusban élnek, miközben a hívőket további adakozásra buzdítják folyamatosan.

Egy valódi szolgálónak nagyon fontos megtalálnia az egyensúlyt és különbséget tenni a bőséges élet és a luxus életvitel között, mert ez utóbbi szégyent hoz a Krisztus testére. (Ahogy az is, amikor a gyülekezetek szegénységben tartják a szolgálóikat, ahelyett, hogy bőségesen megbecsülnék a munkájukat anyagilag is.)

Isten bőségesen megáldja a szolgálóit, mert Ő jó és szerető apa, de elvárja tőlük, hogy józan és mértékletes életvitelük legyen. A Szent Szellem egyik gyümölcse a mértékletesség (Gal 5:23), Péter apostol is ezt tartotta követendőnek (2Pét 1:6), az öltözködésben is mértékletességet kell tanúsítani. (1Tim 2:9). Egy szolgáló sem lehet a pénz rabja és **nem tekintheti a szolgálatot a meggazdagodásának eszközének.**

Tit 1:7 A diakónus ugyanis, mint Isten sáfára legyen feddhetetlen... és nem haszonleső.... önmegtartóztató, aki ragaszkodik a tanítással megegyező igaz beszédhez.

1Tim 3:2 Szükséges tehát, hogy a püspök legyen feddhetetlen.....nem pénzsóvár;

Irigy, féltékeny és rosszindulatú emberek mindig fogják támadni Isten szolgálóit, ahogy Jánost azért támadták, mert sáskát evett és vadmézet, Jézust pedig azért, mert evett rendesen. Ha van rajtad sapka, az a baj, ha nincs, akkor viszont az.

Minél sikeresebb vagy a szolgálatban, annál ádázabban fognak támadni. Ahogy a mondás tartja, az emberek csak a gyümölcsökkel teli fára dobálnak köveket.

(Jézus minél több és látványosabb, letagadhatatlan csodát csinált, az ellenségei nem belátták, hogy tévednek, hanem annál inkább meg akarták ölni, a legjobban azután, hogy Lázárt feltámasztotta.)

Éppen ezért fontos, hogy legalább támadási felületet ne adjon egy szolgáló az anyagi életvitelével, az legyen mértékletes és nem kihívó, ahogy azt a Biblia is elvárja.

Minden rossznak a gyökere

A Bibliából legtöbbször idézett mondat, hogy minden rossznak gyökere a pénz.

Annak ellenére, hogy ezt sokan sokszor idézik, ilyen mondat nincs a Bibliában. A pénz ugyanis se nem jó, se nem rossz. Ahogy konyhakéssel szelhetsz kenyeret az éhezőknek és ölhetsz embert is, ugyanígy van a pénzzel is. A te szíved dönti el, mit csinálsz a konyhakéssel vagy a pénzzel.

Az idézet pontosan így szól: Minden rossznak gyökere a pénz **szerelme**. (1Tim 6:10)

S valóban minden rossznak gyökere a pénz szerelme. Ezért van prostitúció, pornográfia, drogkereskedelem, emberkereskedelem, lopás, gyilkosságok, ezért árulják el az emberek egymást, csalnak és sikkasztanak.

Érdemes elolvasni ezeket a verseket, mert nagyon sokat tanítanak a pénzhez való helyes hozzáállásról:

1Tim 6:6-10 *De valóban nagy nyereség az istenfélelem megalégedéssel, mert semmit sem hoztunk a világra, ki sem vihetünk semmit.*

De ha van élelmünk és ruházatunk, elégedjünk meg vele. Akik pedig meg akarnak gazdagodni, kísértésbe meg csapdába és sok esztelen és káros kívánságba esnek, amelyek csak pusztulásba és romlásba döntik az embereket.

Mert minden rossznak gyökere a pénz szeretete, amely után sóvárogva némelyek eltévelyedtek a hittől, és sok gyötrelmet szereznek maguknak.

A kulcsszó a megalégedés. Ha van mit enned és mit felvenned, elégedj meg vele. Ha Isten ennél többet, vagy akár sokkal többet ad, adj hálát érte, de mindig elégedj meg annyival, amennyid van.

A megalégedettség ellentéte a kapzsiság és a mohóság. Amikor többet akarsz annál, amire szükséged van, amikor a meggazdagodásra hajtasz. Olvasd el fentebb, mi lesz ennek a vége Pál apostol szerint.

De ugyanez található a Luk 12:15-ben is: *Vigyázzatok, őrizkedjétek minden kapzsiságtól, mert nem a vagyonnal való bővülködésben van az ember élete.*

Zsidókhöz írt levélben szintén: *Zsid 13:5 Ne legyetek pénzsóvárok, érijétek be azzal, amitek van.*

Ahogy a közmondás tartja, a vagyon megszerzése gyakran túl sokba kerül.

Nem tudom, észrevetted-e már, de több igében **a kapzsiság és a paráznaság együtt kerül említésre.** Ugyanis mindkettő ugyanannak a tisztátalan testi váagnak a két különféle kifejeződése, a különbség csak annyi, hogy másra irányul a tisztátalan vágy.

Egyik ilyen igehely mindjárt a Tízparancsolat: ne kívánd a felebarátod feleségét vagy vagyontárgyait és ne is törj házasságot. További ilyen igehelyek:

Ef 5:5 Mert azt jól tudjátok, hogy egyetlen paráznának, tisztátalannak vagy kapzsinak, aki bálványimádó, sincs öröksége a Krisztus és Isten országában.

Zsid 13:4-5... A paráznákat pedig és a házasságtörőket Isten megítéli. Ne legyetek pénzsóvárok, elégedjétek meg azzal, amitek van, mert ő mondta: Nem hagylak el, sem el nem távozom tőled.

Rengeteg gyülekezetben mindenki kiborulna, ha valaki arról beszélne nyilvánosan, hogy lefeküdt a pásztor feleségével, de közben rengetegen beszélnek arról, milyen vagyontárgyat akarnak megszerezni, milyen új autóra hajtanak, vagy hol akarnak egy szép nagy házat venni jó sok hitellel. Pedig a fenti igehelyek szerint a kapzsiság és a házasságtörés megítélése között semmi különbség nincs a Biblia alapján.

Negyedik fejezet

Az életed célja

Mielőtt rátérnék Jézus tanításaira a pénzzel kapcsolatban, érdemes elgondolkodni azon, hogy vajon miért is vagy itt a földön? **Ezt azért fontos megértened, mert így tudod helyére tenni a pénz helyét az életedben és csak így tudod megérteni, mit miért tanított Jézus a pénz és vagyon helyéről az életedben.**

A legtöbb keresztény úgy éli le az életét, hogy soha, egész életében el sem kezdi megvalósítani Isten akaratát az életében. Megtér (jó esetben), csatlakozik egy gyülekezethez, oda hűségesen eljár, megházasodik, gyerekei lesznek, lesz egy jó munkája, sikeres vállalkozása, megöregszik és meghal. Ő az úgynevezett jó keresztény, aki mindig ott van az istentiszteleten, hűségesen fizeti a tizedet, mindig lehet rá számítani.

Jézus azt mondta róla, **az ő élete az a mag, amelyik a gyomok közé esett.** Az élet gondjai és a jóléte elfojtotta benne az isteni magot és egész életében nem termett valódi, Isten szerinti gyümölcsöt.

Mert mi a gyümölcsstermés, mi az a gyümölcs, ami az örökkévalóságban is megmarad?

A pénz, a vagyon, a gyerekek felnevelése biztos nem, hiszen mint fentebb Pál apostol is és előtte Jób is mondta, meztelenül jöttünk a világba és nem is tudunk semmit innen kivinni magunkkal. Vagyis ezeknek a dolgoknak biztos nincs értékük az örökkévalóságban. De ezt Jézus maga is megmondta:

Máté 6:19-21 Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, ahol a moly és a rozsdá megemészti, és ahol a tolvajok betörnek, és ellopják, hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket a mennyben, ahol sem a moly, sem a rozsdá nem emészti meg, és ahol a

tolvajok sem törnek be, és nem lopják el. Mert ahol a te kincsed van, ott lesz a te szíved is.

Örökkévaló gyümölcsöt az terem, ha Jézus akaratát teszed. Mit mondott Jézus, mi az ő akarata?

Máté 28:19 Menjetek és tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket....

Márk 16:15, 20 Azután ezt mondta nekik: Menjetek el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek. Azok pedig elmentek és hirdették az ígét mindenütt. Az Úr velük együtt munkálkodott, s a tanítást az azt kísérő csodajelekkel megerősítette.

Lukács 27:47 hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve. Ti vagytok erre a tanúk.

János 20:21 Jézus erre ismét ezt mondta nekik: Békesség nektek! Ahogyan engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket.

Jézus egyetlen egy dolgot bízott az egyházra: az evangélium hirdetését, hogy az emberek megismerhessék Jézus megváltását és megmeneküljenek a pokoltól.

S ez az egyetlen dolog, amit jóformán egyetlen gyülekezet sem tesz meg. Isten a gyülekezeteket mentőhajóként szeretné látni, amelyek a viharos tengeren minél több embert kiragadnak a biztos pusztulásból, amelyek folyamatosan életet mentenek akár a saját életük árán is, minden erejüket erre fordítva.

Ezzel teljesen ellentétesen a gyülekezetek magukat Nőé bárkájaként szeretnék látni: mi itt bent biztonságban, melegben, szárazon, a többiek meg hadd pusztuljanak kint a viharban, megérdemlik a sorsukat.

A gyülekezetek olyan Isten által minden szükséges felszereléssel ellátott halászhajók, amik soha egyetlen halat sem fognak hétről-hétre és ez a legkisebb mértékben sem zavarja őket. Ha egy évben 15-en megtérnek és csak 12-en mennek el, akkor azt már ébredésnek hívják.

A gyülekezetek zöme úgynevezett pók-gyülekezet: egy eldugott sarokba gyönyörű hálót fonnak, drágán berendezett gyülekezeti ház, gyönyörű székek és drága technika és jól elvannak magukban. Ha pedig véletlenül egy szerencsétlen arra téved, ráugranak, ahogy azt a pók is csinálja. Nem mennek ki a pókhálóból, hanem várnak türelmesen, hátha arra téved valaki. De egyébként dicsőítés alatt becsukják az ablakot, nehogy a szomszédok meghallják, mi is folyik itt. Mert ciki lenne magyarázkodni, hogy mit is csinálnak a gyülekezeti teremben.

Az emberek 20-30 évig járnak a gyülekezetekbe és lelkesen bólogatnak a pásztor minden szavára. Ott melegednek, eljárnak minden héten és úgy gondolják, hogy minden a legnagyobb rendben van. Közben pedig ezrek mennek a pokolra körülöttük hétről-hétre.

A Biblia meg azt mondja, hogy azért adott Jézus az egyházba pásztorokat, tanítókat és prófétákat, hogy felkészítse a hívőket a szolgálat munkájára.

Efézus 4:11 És Ő adott némelyeket apostolokul, másokat prófétácul, ismét másokat evangélistácul vagy pásztorokul és tanítócul, hogy **felkészítse a szenteket a szolgálat végzésére**, Krisztus testének építésére.

A Zsidó levél szerzője is elég szemrehányóan írt a hallgatóságnak ugyanebben a témában:

Zsidó 5:12 **Mert mostanra már tanítóknak kellene lennetek**, mégis arra van ismét szükségetek, hogy Isten beszédeinek alapelemeire tanítsanak titeket, és olyanokká lettetek, mint akiknek tejre van szükségük, nem kemény eledelre.

Isten elképzelése szerint a gyülekezetek kiképzőközpontoknak kellene lennie, ahol az új megtérőket egy-két év alatt felkészítik a szolgálatra, majd kiküldve őket, "bizonyoságot tesznek mindenkinek és az Úr megerősíti az Ő beszédeit jelekkel és csodákkal."

Új házcsoportokat és gyülekezeteket hoznak létre, ahol szintén kiképzik az új megtérőket, akik szintén kimennek bizonyoságot tenni. Ez az isteni minta. Nem az, hogy némi jóindulattal a lakosság 2%-át lehet újjászületett hívőnek nevezni és ez a 2% semmit nem tesz, hogy a maradék 98% megmeneküljön.

(A magyar lakosság 9%-a állítja azt magáról, hogy az elmúlt egy hónapban legalább egyszer részt vett valamiféle vallásos szertartáson. Ha ezek negyedét bibliai

értelemben is valódi hívőnek veszem, úgy gondolom, elég nagyvonalúan becsültem meg a számukat.)

Jézus egy dolog miatt jött el és halt kínhalált: hogy mindenki megmeneküljön. De ha te nem nyitod ki a szádat, akkor az összes kortársad a pokolra kerül és Jézus teljesen feleslegesen halt meg értük.

Hiába van szép családotd, kényelmes munkád, jársz szép gyülekezetbe és fizetsz tizedet, ezeknek semmi értéke nincs, ha azt az egyetlen egy dolgot nem teszed, amire Isten valóban elhívott.

Jézus azt mondta az embernek, aki követni akarta, majd miután eltemeti az apját, hogy hagyja a halottakra a halottakat. (Máté 8:21) A legidősebb fiúnak volt kötelessége eltemetni az élő szüleit (vagyis gondoskodni róluk öregkorukra), ezért is kaptak dupla részt az örökségből. Jézus is ezért mondta a kereszten Jánosnak, hogy íme a te anyád. (Jézus volt a legidősebb fiú).

A szóban forgó apa még nem volt halott, nem erre gondolt a fia, hogy el kell temetni. Hanem arra, hogy neki kell gondoskodnia róla a haláláig.

Mindig van egy “csak még előtte” az ember életében: mindjárt megyek szolgálni Téged, csak még előtte lediplomázom, csak még előtte megházasodom, csak még előtte egy kicsit építem a karrieremet a megélhetésem miatt, csak még lakást veszek, csak még fel kell nevelni a gyerekeimet, csak még gondoskodni kell az idős szüleimről, csak még és csak még és mire észbe kapsz, már véget is ért a földi életed. Te ne járd így.

Mivel a gyülekezetek azt az egy dolgot nem csinálják, amit csinálni kellene, ezért halottak és ezért csinálnak olyan pótcselekvéseket, amiket nagyon nem kellene, csak hogy fontosnak látszódnak a saját szemükben: politizálnak, éppen aktuális társadalmi kérdéseken problémáznak, olyan butaságokon okoskodnak, hogy most az Európai Unió-e a megjövendő sátáni birodalom, habzó szájjal szidják mondjuk a homoszexuálisokat, ahelyett hogy elmondanák nekik, hogy Jézus pont úgy szereti őket, mint minden egyéb bűnöst és meghalt helyettük, hogy ők is megismerhessék Isten szeretetét.

Minden gyülekezet szerint a Jelenések könyve elején a figyelmeztetések a konkurens gyülekezeteknek szólnak, mert velünk minden rendben van, mi vagyunk a filadelfiai gyülekezet.

Hát nem. Ha nem Isten megbízását végzi a gyülekezet, akkor bizony Jézus róluk beszélt:

Jelenések 3: Tudok cselekedeteidről, hogy az a neved, hogy élsz, pedig halott vagy. Ébredj fel, és erősítsd meg a többieket, akik halófélben vannak, mert nem találtam cselekedeteidet teljesnek az én Istenem előtt. Emlékezzél tehát vissza, hogyan kaptad és hallottad: tartsd meg azt, és térj meg! Ha tehát nem ébredsz fel, eljövök, mint a tolvaj, és nem tudod, melyik órában jövök el hozzád.....

*Tudok cselekedeteidről, hogy nem vagy sem hideg, sem forró. Bárcsak hideg volnál, vagy forró! Így mivel langyos vagy, és sem forró, sem pedig hideg: kiköplek a számból. Mivel ezt mondod: **Gazdag vagyok, meggazdagodtam, és nincs szükségem semmire; de nem tudod, hogy te vagy a nyomorult, a szálnalmas és a szegény, a vak és a mezítelen: tanácsolom neked, végy tőlem tűzben izzított aranyat, hogy meggazdagodj, és fehér ruhát, hogy felöltözz, és ne lássék szégyenletes mezítelenséged; és végy gyógyító írt, hogy bekend a szemed, és láss. Akit én szeretek, megfeddem és megfenyítem: igyekezz tehát, és térj meg!***

A halott gyülekezetben semmi nem látszik abból, amit az élő Isten ígért a Bibliában, ezért azt a téves következtetést vonják le, hogy Isten halt meg vagy ment nyugdíjba.

Nem, nem Isten halott, hanem a gyülekezet. Ha a halott gyülekezet megtér és elkezd azt csinálni, amire Isten elhívta, egyből meg fognak elevenedni a bibliai csodák a gyülekezetekben és kiderül, hogy egyáltalán nincs vége a bibliai kornak. Nem Isten keze rövidült meg, hanem a ti vétkeitek miatt nem látjátok működni Isten erejét az életetekben, ahogy azt az Ézsaiás 59 mondja.

A gyülekezetek nagy része Ezékiel halott csontjaira hasonlítanak (Ezékiel 37. fejezet). A jó hír az, hogy Isten ezekből a száraz, halott csontokból is létre tud hozni egy élő hadsereget. Ad rájuk húst, ínat és bőrt, betölti őket Szellemmel, ha egyszer végre ők is így akarják majd.

Az anyagi élet állomásai

Az ember első állomása, amikor nem tudja, hogy áldott ember is lehetne, mert Jézus megváltása az anyagi életét is megváltotta a bűn átkától, ami a szegénység is. Az ilyen ember szükségét lát, alig jön ki a pénzből, hitelt hitelre halmoz, pedig ennek egyáltalán nem kellene így lennie.

A második állomás, amikor Isten elkezd megáldani az embert anyagilag is és ennek az ember nagyon örül, hogy van pénze és bátran elkölti mindenre.

A harmadik állomás, amikor ráeszmél az ember, hogy meg kellene kérdeznie Istent, hogy mire is költse a pénzét, ahelyett hogy csak elveri vagy félreteszi nyugdíjra.

A negyedik állomás, hogy rájövünk, hogy ez tulajdonképpen nem is a mi pénzünk, hanem Istené, csak ránk bízta (ezt jelenti a sáfárság), és megkérdezzük, hogy mit csináljunk az **Ő pénzével**. (Ez egy hatalmas áttörés, amikor idáig elérsz, ezt majd később kifejtem, miért.)

Az ötödik állomás az, amikor rájövünk, hogy a pénz nem is fontos, a fontos az, hogy mindig Isten akaratát tegyük és nem azért imádkozunk, hogy Isten még jobban megáldja a sikeres vállalkozásunkat, hanem azért könyörgünk, hogy adjon kegyelmet, hogy a pénzkeresés helyett az **Ő akaratát** megérthessük és megcselekedhessük.

Mert ez az igazi lényege és értelme az emberi életnek és nem az, hogy milyen drága autót veszek vagy milyen jó iskolába járatom a gyerekeimet.

A Mennyben meg fogok majd állni Krisztus ítélőszéke előtt (Róma 14) és ott lesz kiértékelve az életem (1Kor 3 és 2Kor 5). Sokak szerint végignézem majd az összes embert, aki azért van a pokolban, mert én nem tettem azt, amire Isten elhívott. Amiről viszont biztos nem fog szó esni, hogy hány milliót sikerült megkeresni és mennyire szép házat tudtam venni a gyerekeimnek.

Tudtad, hogy a külső sötétség nem a pokolban van, hanem a Mennyben? Sokan azért értik félre, mert a külső sötétségben ugyanúgy sírás van és megbánás, mint a pokolban. Azonban olyan emberek kerülnek oda, akiknek egyébként üdvösségük van: a szolga, aki csak megőrizte a rábízott talentumot és a vendég, aki joggal volt ott a menyegzőn, mert meg volt hívva, de az öltözéke nem volt megfelelő. (Máté 8, Máté 22 és Máté 25). Szóval a külső sötétség a Menny külső része. Aki oda kerül, üdvössége van, de örökre banni fogja, hogy eltékozolta a földi életét felesleges dolgokra.

(A szolga, aki csak megőrizte a rábízott vagyont tényleg hatalmas pocskékolást végzett: egy talentum 6.000 dénárnak felelt meg, vagyis egy átlagember közel 20 évnyi fizetésének. Ő annyit sem tett, hogy legalább odaadja a pénzváltóknak, hogy azok kamatot fizessenek. Isten még a legkisebb szolgájára is ilyen hatalmas vagyont bízott, az Evangélium kincsét, ezért fontos, hogy mit csinálunk vele. Ha csak elásod, hatalmas kárt okozol vele az Isten királyságának.)

Mit ígér Isten és mit ajánl a vagyon?

A kezdetekben az embernek Istennel élő közössége volt, Isten az embert a maga képére teremtette. Azonban a sátán olyat ígért az embereknek, amire nem tudtak nemet mondani.

Mit is ígért a sátán pontosan? „Olyanná lesztek, mint az Isten”. S mi volt ebben az átverés? **Hogy az emberek előtte is már olyanok voltak, mint Isten!**

*1Móz 1:26 Akkor ezt mondta Isten: **Alkossunk embert a saját képmásunkra, hozzánk hasonlóvá: uralkodjék a tenger halain, az ég madarain, a jószágokon, az összes vadállaton és az összes csúszómászon, ami a földön csúszik-mászik. Megteremtette Isten az embert a maga képmására, Isten képmására teremtette, férfivá és nővé teremtette őket. Azután megáldotta őket Isten, és ezt mondta nekik Isten: Szaporodjatok, sokasodjatok, töltsétek be a földet, és **hajtsátok uralmatok alá! Uralkodjatok a tenger halain, az ég madarain és a szárazföldön mozgó minden élőlényen!*****

1Móz 2:7 Azután megformálta az ÚRisten az embert a föld porából, és az élet leheletét lehelt az orrába. Így lett az ember élőlény.

Isten az embert a saját képmására teremtette és egyedülként az egész teremtett világban a saját kezével formálta és a saját Szelleméből lehelt bele életet. (Az állatokat úgy teremtette, hogy annyit mondott, legyenek. Se nem a kezével formálta őket, se a saját képmására és a saját Szelleméből sem lehelt beléjük semmit.)

Az emberek Isten képmásai voltak és uralkodtak mindenben és megvolt minden áldásuk, amire szükségük volt. Nem tudták, mi az a halál, betegség, szükség, megélhetésért való munka.

A sátán semmit nem tudott ígérni nekik, amijük már nem volt meg egyébként is. Ennek ellenére képes volt becsapni őket. Azt ígérte nekik, amijük már egyébként is megvolt. S helyette mit kaptak? Mindent elveszítettek, amivel rendelkeztek.

(Csak zárójelben, ugyanezt játszotta el a sátán Jézussal is. Odaígérte neki azt a hatalmat, amiért Jézus eljött, hogy visszaszerezze tőle. Csak Jézus nem kért a könnyítésből, amit a sátán felajánlott, mint kiskaput mindjárt az elején, hanem a saját élete árán szerezte azt vissza. Ezért mondhatta a feltámadása után, hogy most már

enyém minden hatalom Mennyen és Földön. Ez az a hatalom volt, amit az emberek elveszítettek és a sátán birtokolt Jézus haláláig.)

Még egyszer, mit ígért a sátán az embereknek? Semmit, amit ne lett volna az övék egyébként is. (Az pedig, hogy Isten ismerné a gonoszt, egy ócska hazugság volt. Isten nem ismerte meg a gonoszt, csak kívülről szemlélte azt, hiszen Ő szent.)

Ugyanez a helyzet a vagyonnal kapcsolatban is.

Mit ígért Isten neked a Bibliában?

Betölti minden szükségedet túlcserélhető módon, felettébb, mint el tudod képzelni.

(Fil 4:19 Az én Istenem pedig be fogja tölteni minden szükségeteidet az ő gazdagsága szerint dicsőséggel Krisztus Jézusban)

Anyagi bőségben való élet.

(János 10:10 én azért jöttem, hogy életük legyen, sőt bőségben éljenek.)

Biztonságot, felemelkedést

(Zsoltár 3:3 te, URam, pajzsom vagy nekem, dicsőségem, aki fölemeled fejem.

5Mózes 28:13 Úrrá tesz téged az ÚR, nem pedig szolgává; mindig fölül leszel, és sohasem alul, ha hallgatsz az ÚRnak, a te Istenednek parancsolataira)

Nyugalmat

(János 14:27 Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek, de nem úgy adom nektek, ahogyan a világ adja.)

Továbbá gyógyulást (például 2Mózes 15:26), ellátást (például Zsolt 23:1), megnyugvást, erőt (például Ézsaiás 40:29-31), reményt (Zsolt 71:5-6), örömet (Zsoltár 16:11) és még hosszan sorolhatnám.

S mit ígér neked a vagyon?

Ugyanezeket! Szóról szóra! Biztonságot, nyugalmat, örömet, bőséget és így tovább.

Érted, mire akarok kilyukadni? Ezért nagyon könnyű belesétálni a mammon csapdájába. **Olyat ígér, amire vágysz, de közben vedd észre, hogy semmi olyat nem ígér, amit Istentől már nem kaptál meg!**

(Múlt időben. Nem meg fogod kapni, már most a tiéd Jézus engesztelő áldozata által. Nem kérned kell, hanem megérteni, hogy a tiéd és hittel és hálaadással átvenni Istentől. Sokan ezért nem tudnak meggyógyulni sem. Arra várnak, hogy Isten majd meggyógyítja őket, de nem fogja. Mert már megtette kétezer éve. Nem kérni kell jövő időben, hanem megérteni, hogy ez már megvan és hittel csak át kell venni. De ez már egy másik történet.)

S ha a vagyontól szeretnéd megkapni mindezeket (amik egyébként a tieid a Biblia szerint), akkor úgy fogsz járni, ahogy járt Ádám és Éva.

Olyan ígéretért veszíted el Isten valódi áldásait, amik már most is mind a rendelkezésedre állnak, viszont a sátán minden ígérete hazugság. Valódi örömet, valódi biztonságot, valódi nyugalmat soha nem fogsz kapni a pénztől, viszont elveszíted Isten valódi ajándékait.

Csinálj meg egy egyszerű dolgot. Írd össze, mit szeretnél a pénztől. Egy jobb, kényelmesebb lakást, a gyerekeidet jobb iskolába járatni, anyagi biztonságot, hogy legyen pénzed adakozni, egy jó autót és így tovább. Csináld meg a saját listádat.

Ezután gondold végig, mi az, amit ezek közül nem kapnál meg Istentől? Tegyéél mellé egy csillagot.

Ha van hited, akkor valószínűleg egy anyagi vágyad mellé sem kellett csillagot tenned, akármilyen hosszú listát is írtál. Mert Istentől mindezeket átveheted. Akkor miért kell neked egy pótszer?

Ötödik fejezet

Jézus tanítása a pénzről

Ha az előző fejezetet megértetted, már nem is lesz nehéz értelmezni Jézus tanításait a pénzről.

Egyik nagyon jó fejezet, ahol Jézus sokat beszél a pénzügyi kérdésekről, a Lukács evangélium 12. fejezete.

Ebben található a bolond gazdag ember példázata is.

Fontos, hogy akkor mondta el Jézus ezt, amikor valaki megkérte, hogy vegye rá a testvérét, hogy az örökölt vagyon megossza vele. Látszólag Jézus teljesen másról beszélt a válaszban, pedig ő pontosan az adott helyzetre válaszolt.

Jézus válaszul arról kezd beszélni, amit már fentebb is idéztem az előző fejezetben, hogy ne legyetek kapzsiak és ne gondoljátok, hogy a vagyon birtoklásában van az élet értelme. (Ne az örökség megszerzésén járjon az eszed, mert annál sokkal fontosabb dolgok vannak az életben.)

Lukács 12: 15 Vigyázzatok, és őrizkedjétek minden kapzsiságtól, mert ha bőségben él is valaki, életét akkor sem a vagyonra tartja meg.

(Vedd észre, ez volt Jézus válasza arra, hogy ossza meg a testvér az örökséget azzal, aki ezt felhozta. A folytatás is neki szólt.)

Ne bízz a vagyonodban, mert bármikor elkérik tőled az életed és számonkérik arról, mihez kezdtél vele.

Lukács 12:21 Így jár az, aki magának gyűjt, és nem Isten szerint gazdag.

(Fontos, hogy nem az volt a baj, hogy a gazdag ember gazdag volt, hanem az, hogy a pénzében bízott és csak a pénzen megvehető jólét lebegett a szeme előtt. Hogy nem Isten szerint volt gazdag, ahogy Jézus mondta. Az életét tékozolta el azzal, hogy az öncélú hedonizmust tűzte ki életcél gyanánt, a luxus élvezetét. **Te mit kezdenél az életeddel, ha soha többet nem kellene a pénzért dolgoznod?** Ez a nagy kérdés, amire ez a gazdag ember a rossz választ adta meg és ez volt a probléma. Nem az, hogy áldott volt anyagilag.)

Majd arról beszél, hogy ne a világ szerint gondolkodjatok és ne gondoljátok azt, hogy a magatok erejével kell kikaparni a megélhetéseteket. Sőt, ne is aggódjatok, miből fogtok megélni, mert ezt a pogányok (nem hívők) kérdezik, akik semmit nem értenek abból, hogyan működik az Isten királysága.

Lukács 12:22 Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, se testetekért, hogy mibe öltözködjétek.

Nézzétek meg, Isten hogyan ruházza a föld virágait és táplálja az állatokat, és fogjátok fel, hogy ti ezeknél mennyivel értékesebbek vagytok és Isten tudja jól, hogy mindezekre szükségetek van. (Itt Jézus újra kishitűeknek hívja a hallgatóságot, ami egy igen komoly dorgálás volt a részéről, még ha ez sokaknak nem is tűnik fel.)

Inkább az aggodás és a pénzben bízás helyett keressétek Isten akaratát, tegyétek azt, amit Ő mond nektek és akkor mindezeket megkapjátok Istentől ajándékba. Sőt, úgy tetszett Istennek, hogy nektek adja az egész királyságát.

Lukács 12:30 Atyátok pedig tudja, hogy szükségetek van ezekre. Inkább keressétek az ő országát, és ezek ráadásként megadatnak majd nektek.

Hogy megszabaduljatok a pénzben bízásban és merjete rátámaszkodni Isten ellátására, adjatok el mindeneteket és éljete hitből.

Mert ahol van a kincsetek, ott lesz a szívetek is. Ha a pénzben bíztok és abba vetíte a reménységetek, ha attól vártok biztonságot és megoldást, akkor a szívetek is a világi dolgokban lesz és nem Istenben fogtok hinni.

Lukács 12:33 Adjátok el vagyonotokat, és adjátok alamizsnául, szerezzete magatoknak el nem avuló erszényeket, el nem fogyó kincset a mennyben, ahol a tolvaj nem férkőzhet hozzá, a moly sem emészti meg. Mert ahol a ti kincsetek van, ott lesz a ti szívetek is.

(S ennek folytatásaként beszél arról Jézus, hogy mindenkor Isten dolgát kell cselekedni. Tényleg érdemes többször elolvasnod ezt a fejezetet és figyelj arra, mire válaszul beszél Jézus a pénzről, majd a szolgálatról.)

Jézus látszólag nagyon furcsa dolgokat tanított a pénzről és a vagyonról. Ahelyett, hogy arra biztatott volna, hogy tegyé félre az öregkorodra, arra biztatott, hogy adj el mindenedet és hittel lépj ki a vízre, járj hitben az anyagi életben is.

Óvva intett a kapzsiságtól és attól, hogy a reményünket a vagyonunkba helyezzük Isten helyett illetve, hogy Isten céljai helyett csak a saját vagyoni jólétünkkel foglalkozzunk.

Jézus itt is és máshol is nagy kihívás elé állítja az embereket: a magad ereje szerint, a világ bölcsessége szerint akarsz anyagi biztonságot (sokat keresel és azt mind félreteszed magadnak), vagy mersz hinni Istenben? Ha ez utóbbi, azt úgy tudod bebizonyítani, hogy elengedsz mindent, ami a tiéd és elhiszed, hogy Isten gondot tud viselni rólad.

Eszembe jut Rick Joyner története. Őt Isten elhívta szolgálatra, de helyette inkább egy magán légitársasági vállalatot alapított, ami nagyon jól ment. Azonban továbbra is érezte, hogy Isten hívja, ezért elhatározta, hogy még egy kicsit futtatja a vállalatot és annyi pénzzel kiszáll, hogy soha többé ne kelljen dolgoznia és tudja Istent szolgálni.

Isten megkérdezte, hogy szerinte Ő nem tudna róla gondoskodni, ezért akar ő besegíteni Istennek azzal, hogy jó sok pénzt felhalmoz, hátha Isten nem tudja majd eltartani őt? Szerinte Isten rászorul az ő segítségére? Hogy bebizonyítsa Isten, hogy nem szorul segítségre és el tudja tartani az ő szolgálait, Rick Joyner egyik napról a másikra teljes anyagi csődbe került, mindene elúszott néhány nap alatt. Kénytelen volt rátámaszkodni Isten ellátására, aki nem is hagyta soha cserben, azóta is sikeres szolgálata van. Ajánlom a könyveit olvasásra, több könyve magyarul is megjelent.

Te rámered bízni magad Isten ellátására? El mered hinni, hogy Ő tud rólad gondoskodni, ha a magad dolgai helyett az Ő dolgait teszed? Sőt, jobban el tud látni anyagilag, mint te saját magadat? Mert Jézus pontosan ezt mondta, hogy ezt kell tenned. És Ő ezt is komolyan gondolta.

(Egy későbbi fejezetben fogok írni George Müllerről, aki egész életében száz százalékban rá mert állni Isten anyagi ígéreteire és minden emberi segítség nélkül naponta több ezer árvának adott ellátást.)

Mikor szolgálsz a mammonnak?

Jézus nyomatékosan felszólította a hallgatóit, hogy nem szolgálhatnak egyszerre a mammonnak és Istennek is. De a nagy kérdés, hogy mit jelent szolgálni a mammonnak, mikor szolgálsz neki Isten helyett?

Sokan egyből rávágják, hogy akkor, ha gazdag vagy vagy azért hajtasz, hogy még több pénzed legyen.

Jézus teljesen mást mondott erről!

Máté 6:24 Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket fogja gyűlölni, a másikat pedig szeretni, vagy az egyikhez ragaszkodik majd, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.

A következő mondatban meg is mondja mindjárt, mit jelent a mammonnak szolgálni:

Ezért mondom nektek: ne aggódjatok életetekért, hogy mit egyetek, vagy mit igyatok,Ne aggódjatok tehát, és ne kérdezzétek: Mit együnk? – vagy: Mit igyunk? – vagy: Mit öltünk magunkra?Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásaként megadatik majd nektek.

Hoppá. Végig ott volt a Bibliában, valószínűleg százszor olvastad is már, de soha nem vetted a fáradságot, hogy meg akard érteni, mit jelent a mammonnak szolgálni.

Amikor aggódsz a megélhetés miatt és ezért nem Isten munkáját végzed, hanem napi 12 órában a jóléted vagy éppen a megélhetésed után szaladgálsz, akkor szolgálod a Mammont. Azzal törödsz, hogy megfelelj a munkahelyeden, hogy legyen pénz fizetni a hiteleket, összejöjjen a pénz a nyaralásra.

Jézus itt is azt mondja, te kishitű. Ez egy nagyon durva kifejezés, sajnos a magyarban nem jön át, a magyarban ez inkább aranyos, mint földbe döngölő, kemény kifejezés, pedig az eredetiben az utóbbi a jelentése. Talán “te keményszívű hitetlen”-nek kellene fordítani.

Ha nem mered elhinni, hogy Isten el akar bőségesen látni és nem kell törődni a megélhetéssel, mert a te Mennyei Apád gondot tud és gondot is akar viselni rólad, akkor te hitetlen vagy és a Mammont szolgálod Isten helyett. Akkor is, amikor éppen csak kijössz a fizetésedből és semmi vagyonod nincs.

A hamis sáfár története

Jézus egy másik példázata a pénzről a hamis sáfár története a Lukács 16-ban.

(A sáfár más vagyonának a gondviselője volt, mai legjobb kifejezése, amikor más cégében vagy ügyvezető igazgató.)

Amint az ismert, az intéző, ügyvezető, vagy régies szóval sáfár előrelátóan gondoskodott arról, hogy ha kirúgják, legyen olyan hely, ahol szívesen látják. Hogy pontosan mit csinált (a saját jutalékát engedte el vagy a kamatokkal tette ugyanezt, esetleg tényleg megkárosította a gazdáját?), az nem is olyan fontos, sokkal fontosabb az, amit Jézus tanít ezzel kapcsolatban.

Az első, hogy mi mindnyájan Isten sáfarai vagyunk. Amint fentebb is írtam, a pénzügyi bölcsesség negyedik állomása, amikor rájössz, hogy te csak sáfársággal bízáttál meg, amit keresel és elköltesz pénzt, az nem a tiéd, hanem Isten bízza rád.

Azért, hogy a saját szükségéidre is költsd, hogy az Ő munkájára is fordítsd, hogy adakozz a rászorulóknak is és mint jó megbízott, haszonnal forgasd.

Amikor idáig elérsz, már nem fogod a magadénak tekinteni a pénzed. Tudod, hogy az nem a tiéd, hanem csak megbízást kaptál arra, hogy kezeld. (Ugye a hamis sáfárral szemben pont az volt a kifogás, hogy nem haszonnal kezelte az ő ura pénzét.)

Nagyon fontos imádkoznod mindig, hogy Isten mutassa meg, mit csinálj nem a te, hanem az Ő pénzével. Hová fektesd be, mennyit adakozz el belőle, mennyit költsz el és a többi.

Így már bátran tudsz adni rendszeresen olyan összegeket Isten céljaira, ami harmadának az eladakozásától rosszul lettél volna régebben. **De amikor tudod, hogy te csak kezeled ezt a pénzt és nem a tiéd, már más (Isten) pénzét költöd arra, amire mondja, hogy költsd.** Ezért nem leszel rosszul, úgy mint eddig, ha adakozás van a gyülekezetben, ha valahol anyagi szükségét látsz, ha Isten szól, hogy anyagilag támogass egy szolgálatot. Hanem nagy örömmel adsz és a jókedvű adakozót tényleg szereti és megáldja Isten.

Isten pénzét ne adakozd el olyan célokra, amit nem Ő mondott neked. Fontos, hogy imádkozz mindig, mielőtt adsz, hogy Isten akarata-e, hogy támogasd ezt vagy azt a célt, ezt vagy azt a személyt. Ha a gyülekezetben valami butaságra gyűjtenek, nem kell adnod, csak ha a szellemedben érzed, hogy Isten mondja.

(Mivel sok gyülekezet nem hirdeti az evangéliumot, többször gyűjtenek butaságra, Isten céljai helyett a gyülekezet saját céljaira. Új színpad, új világítás, ifjúsági tábor mind-mind csak a gyülekezet kényelmét szolgálja, hogy az a maroknyi ember, aki oda jár harminc éve, kényelmesebben érezze magát istentiszteleteken. Erre nem biztos, hogy el kellene pazarolnod Isten pénzét.)

De ha Isten mondja, akkor viszont adj nagylelkűen, hiszen nem a saját pénzed az, amit adsz, hanem Istené. De pont ezért vigyázz rá és nézd meg, kinek, minek vagy mire adsz belőle.

Ne aggódj, Isten nem fog belevinni olyanba, hogy a családotod éhezik, mert te túl sokat adtál oda másnak.

Elkezdesz adni és észre fogod venni, hogy nem is hiányzik az a pénz, amit továbbadtál. Még többet adsz és még inkább nem fog hiányozni a nagyobb összeg

sem. Ne félj, Isten szeret téged. Ha adsz, bőségben fog tartani. Azon fogsz tűnődni, honnan jön ez a rengeteg pénz hozzád. Annyi pénz fog átfolyni a kezeid között, hogy soha nem is gondoltad volna, hogy ennyi tud jönni hozzád.

Ha el mered engedni a pénzt, mert mersz hinni Istenben **és nem magadban bízol**, meg fogod látni Isten gondviselését. Bőségben fogsz élni, annak ellenére, hogy egyre többet adsz.

Jeremiás 17:5 Átkozott az a férfi, aki a bizalmát saját magába veti és a szíve eltávozott Istentől.

1 Tim 6:16 Azoknak pedig, akik e világban gazdagok, parancsolt meg, hogy ne legyenek gőgösek, és ne a bizonytalan gazdagságban reménykedjenek, hanem Istenben, aki megélhetésünkre mindent bőségesen megad nekünk.

Ezt mondja a Példabeszédek is, aki ad, annak egyre többje lesz:

Példabeszédek 11:24 Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más meg szűken méri a járandóságot, mégis ínségbe jut

De mondott még valamit Jézus: ha a hamis mammonon, vagyis a pénzen nem voltatok hűek, ki bízna rátok az igazi kincset és ki adja oda, ami a tiétek?

Mi lehet az igazi kincs itt a földön? Isten kenete és az a kiváltság, hogy Neki szolgálhatsz az Ő ereje által. Isten a szolgálat előtt gyakran kipróbálja az embert anyagi területen is, mert aki abban nem tud hűséges lenni, arra hogy bízhatná Isten "az eljövendő világ erőit"? Legyél hűséges az anyagi életben és Isten be fog vezetni a szellemi kincsek birodalmába is. Ahogy a Lukács 16:10 is mondja, aki hűséges a kis dolgokban (az anyagi dolgokban), az hűséges lesz a nagy dolgokban (a szellemi ajándékokban) is, aki viszont a kicsin sem hűséges, arra a nagy dolgokat sem lehet rábízni.

„Búcsút nem vesz minden javától”

Jézus azt mondta a Lukács 14:33-ban, hogy aki nem vesz búcsút minden javától, az nem lehet az Ő tanítványa. Mi ez, ha nem felhívás a teljes szegénységre?

Érdeemes elolvasni az egész gondolatmenetet egyben:

Lukács 14:25-33 Megy vala pedig ő vele nagy sokaság; és megfordulván, monda azoknak: Ha valaki én hozzám jő, és meg nem gyűlöli az ő atyját és anyját, feleségét és gyermekeit, fitestvéreit és nőtestvéreit, sőt még a maga lelkét is, nem lehet az én tanítványom. És valaki nem hordozza az ő keresztyét, és én utánam jő, nem lehet az én tanítványom. Mert ha közületek valaki tornyot akar építeni, nemde először leülvén felszámítja a költséget, ha van-é mivel elvégezze? Nehogy minekutána fundamentomot vetett, és elvégezni nem bírja, csúfolni kezdje őt mindenki, a ki látja, Ezt mondván: Ez az ember elkezdette az építést, és nem bírta véghez vinni! Vagy valamely király, mikor háborúba megy, hogy egy másik királlyal megütközzék, nemde leülvén először tanácskozik, hogy tízezerrel szembeszállhat-é azzal, a ki ő ellene húszezerrel jött? Mert különben még mikor amaz távol van, követséget küldvén, megkérdezi a békefeltételeket. Ezenképen azért valaki közületek búcsút nem vesz minden javaitól, nem lehet az én tanítványom.

Miről beszél itt Jézus? Hogy az Ő követése csak akkor lehetséges, ha megértjük, hogy mindent elveszíthetünk. Le kell ülnünk és át kell gondolnunk, mielőtt ebbe belevágunk, ahogy a toronyépítésnél is vagy a hadba vonuláskor is számolni kell a költségekkel. Csak akkor vágsz bele, ha tisztában vagy az árával.

Jézus követésének lehet az az ára, hogy el kell veszítened apádat, anyádat, gyerekedet, sőt még a magad lelkét (életét) is, vagy akár a teljes vagyonedat. Legyél tisztába a költségekkel, mielőtt belevágsz és legyél kész akár ezt az árat is kifizetni érte, mert egyébként nem lehetsz Jézus tanítványa.

A világon a mai napon is ez sok embernek mindennapi valóság és áldozat, rengetegen veszítik el az életüket, a szabadságukat, a családjukat és a vagyonedat is Jézus követése miatt. Kínában, Észak-Koreában, több muzulmán országban és más diktatúrákban ez bárkivel előfordulhat ezekben a napokban is.

Zsidó 10:34 A foglyokkal is együtt szenvedtetek, és vagyonedok elrablását is örömmel fogadtátok, mivel tudtátok, hogy nektek értékesebb és maradandóbb vagyonedok van.

Ez az ige erről szól, Jézus követésének az esetleges költségeiről és szó nincs arról, hogy ha nem vagy teljesen vagyontalan, akkor nem tudod Jézust követni. **Mert ezzel a logikával, ha nem gyűlölöd meg tiszta szívedből az összes rokonodat, beleértve a házastársadat és a gyerekeidet is, akkor sem tudod Jézust követni.**

Mit nem ígért Jézus?

Százszor annyit: Szerintem nincs olyan gyülekezet a világon, ahol még nem olvasták fel adakozásnál azt az ígét, hogy az elvetett mag harminc, hatvan és százannyit terem, ezért adakozzál és százannyid lesz.

A gond az, hogy ez az ígerész nem a pénzről szól, hanem Isten beszédéről, vagyis az ige hirdetéséről és annak az eredményességéről. A jó földbe hullott ige százszoros gyümölcsöt terem. Itt szó nincsen semmilyen pénzről vagy a pénz sokszorozódásáról.

Rossz hírem van, Jézus nem ígérte meg, hogy adakozol százezer forintot és tízmilliód lesz.

(Itt mindjárt fel is merül az is, milyen szívvvel adsz és mit gondolsz te Istenről, amikor ilyen motívumaid vannak. Ha azért adsz Istennek, mert azt reméled, hogy cserébe többet kapsz vissza tőle, azt úgy hívják, hogy prostitúció. Isten csak az önzetlen és jókedvű adakozót szereti, aki adni akar és nem kapni. Szerintem térj meg és akkor Isten megbocsátja a szíved gonoszságát.)

Száz ingatlant: Másik téves elképzelés, hogy eladakozol egy házat és száz házad lesz helyette, hiszen Jézus megígérte, hogy aki elhagyja házat, szántóföldjét, apját, anyját az evangéliumért, visszakapja százszorosát még ebben az időben. (Márk 10:29). Itt az a rossz hír, hogy itt a ház lakhelyként szerepel és nem vagyontárgyként, a szántóföld pedig a kornak megfelelően bevételi forrásként, megélhetésként és szintén nem vagyontárgyként. Jézus nem azt ígérte, hogy száz ingatlant fognak a nevedre írni, hanem lesz száz hely, ahol befogadnak és otthont találsz ott. Elveszited a bevételi forrásodat, de Isten gondoskodni fog száz másik lehetőségről. Ugyanígy lesz száz nő, aki az anyjaként fog szeretni és lesz száz testvéred, aki édestestvérként fog szeretni téged.

További igék a pénzről

A szegénység evangéliumának egyik kedvenc ígéje a Jakab levelének ötödik fejezete, lám-lám, mindenki a pokolra jut, akinek van pénze. Érdemes elolvasni ezt az ígerészt:

Jakab 5:1- Most tehát, ti, gazdagok, sírjatok és jajgassatok...Gazdagságotok megrothadt, ruháitokat megrágtá a moly, aranyotok és ezüstötök megrozsdásodott, ...Kincseket gyűjtöttetek még az utolsó napokban is. Íme, a földjeiteket learató munkások bére, amelyet visszatartottatok, az égre kiált, és az aratók panasza eljutott a Seregek Urának a fülébe. Dőzsöltetek a földön és tobzódtatok, ... Elítéltétek, megöltétek az igazat, és ő nem állt ellen nektek.

Ugye észrevesszük, hogy nem az volt a baj, hogy ezeknek az embereknek pénze volt? Hanem egyrészt az, ahogy szerezték: nem fizették ki a munkásaikat. Másrészt embert öltek és dőzsöltek. Harmadrészt annyi vagyont halmoztak fel, hogy az aranyukat és ezüstjüket belepte a rozsdá. Az arany és az ezüst tud rozsdásodni, de ahhoz évtizedeken át kell érintetlenül állniuk. Vagyis elképesztő mennyiségű pénzt halmoztak fel, amihez évtizedeken át nem nyúltak. Ugyanazt csinálták, mint a bolond gazdag ember Jézus példázatában.

Nehezen mennek be a gazdagok Isten országába.

A gazdag ifjúval való találkozás után tette Jézus ezt a megjegyzést. Hallgattam egy pástort, aki arról beszélt, hogy ennek az igének a hatására egész életében szegényen élt. Nagyon szegényen. Nem akarta megkockáztatni, hogy nem kerül be Isten országába.

Aztán egyszer csak leesett neki, hogy mennyire bolond volt: de hiszen én már bent vagyok Isten országában! Nekem nem kell bemennem többé. Onnantól tudta Isten úgy megáldani az anyagi életét, ahogy mindig is akarta.

Való igaz, hogy azok, akik a pénzükből és saját magukban bíznak, sokkal nehezebben jutnak el annak felismerésére, hogy szükségük van Isten kegyelmére, mint azok, akik szegény, kiszolgáltatott helyzetben vannak.

De ez még véletlenül sem jelenti azt, hogy neked vagy pénzed van vagy üdvösséged. Ha te már bent vagy, ne félj attól, hogy nem tudsz bemenni, ha van pénzed.

Nem tudom, észrevetted-e, a Biblia nem kommunista. Jézus azt mondta, adjátok oda annak az egy talentumot, akinek már egyébként is tíz volt, mert akinek van, annak még több adatik, akinek pedig nincs, az is elvétetik tőle, amije van. A Bibliában a gazdagság Isten áldása és Tőle van, hogy az Őt szeretőknak egyre nagyobb vagyona van. Sehol nem találsz olyat a Bibliában, hogy vegyünk el a gazdagoktól és adjuk oda a szegényeknek. Isten tiszteli a magántulajdont és semmi kifogása nincs azzal, hogy az egyik ember tehetségesebb vagy szerencsésebb és többje van, mint a másoknak.

De a Biblia nem is kapitalista, mindenkit felszólít, akinek vagyona van, hogy önként adjon belőle annak, aki szükséget lát, mert a másik ember élete nagyobb érték, mint az anyagi dolgok.

Az özvegyasszony két fillére.

Márk 12:41-44 Jézus pedig leült a templomi persellyel szemben, és nézte, hogyan dobja a pénzt a sokaság a perselybe. Sok gazdag sokat dobott bele, egy szegény özvegyasszony pedig odamenve beledobott két fillért, azaz a legkisebb pénzt. Jézus odahívta tanítványait, és ezt mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy ez a szegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott a perselybe. Mert mindannyian a fölöslegükből dobtak, ő azonban szegénységéből mindent beledobott, amije csak volt, az egész vagyonát.

A fentiek erkölcsi tanítását szerintem mindenki érti: Istent nem az érdekli, mennyit dobtál bele a perselybe, hanem mennyit tartottál meg, mert ez utóbbi mutatja meg, hogy egyrészt mennyire mersz bízni Istenben, mint a gondviselődben és mennyire szereted Őt. Másrészt szintén az özvegyasszony isteni látását mutatja, hogy akkor is, amikor ő is szükségben volt, először hittel mert adni.

Sokaknak azonban a kérdése az, hogy akkor ezek szerint mindent oda kell adnunk Istennek és semmit nem tarthatunk meg magunkat? Hiszen az özvegyasszony is ezt csinálta és Jézus szerint jól csinálta.

Amit tudni kell, hogy a Törvény szerint az alkalmazottak bérét naponta ki kellett adni. (3Móz 19:13) A szegény özvegyasszony az aznapi bevételét (és egyben az aznapi teljes megélhetését) dobta be a perselybe.

Ha minden pénzedet el kellene állandóan adakoznod, az rengeteg ígét tenne értelmetlennek. Például:

Példabeszéd 19:14 A ház és a vagyon apai örökség, de az ÚRtól van az okos feleség. Az apának vagyont kellett gyűjtenie a gyerekeinek. Ez nehezen ment volna, ha minden nap minden pénzedet el kell adakoznod.

Példabeszéd 13:22 A jó ember örökséget hagy még unokáinak is, a vétkes vagyona pedig az igazra vár.

2Kor 8:13 Ugyanis azért, hogy másoknak könnyebbségük legyen, nektek ne legyen nyomorúságotok. Itt az adakozásról beszél Pál és nem akarja, hogy annyit adj, hogy te kerülj szükségbe miatta.

Példabeszédek 21:20 Drága kincs és olaj van a bölcs hajlékában, az ostoba ember pedig eltékozza azt.

Példabeszédek 6:6 Eredj a hangyához, te rest, figyeld, hogy mit tesz, és okulj! Bár nincs vezére, előjárója vagy uralkodója, mégis biztosítja a kenyerét nyáron, begyűjti eledelét aratáskor.

Azt is figyeld meg, Jézus **pont egy verssel az özvegyasszony adakozása előtt** beszélt a képmutatókról, akik a vallás nevében kiforgatják a szegény özvegyasszonyokat a vagyonukból. (*Márk 12:40 felemésztik az özvegyek házát*) Vagyis maga Jézus is rossznak tartotta, ha az özvegyasszonyok vagyon nélkül maradnak. A szegény özvegyasszonynak is valószínűleg volt háza, nem erre gondolt Jézus, hogy minden vagyonát bedobta volna a két fillérrel a perselybe.

Jézus szintén elítélte azt a gyakorlatot, hogy valaki az idős szülei megsegítése helyett arra hivatkozott, hogy inkább a Templom szükségeire adja a pénzt.

Márk 7:11 Ha ezt mondja valaki apjának vagy anyjának: korbán, vagyis áldozati ajándék az, amivel kötelességem volna téged megsegíteni, akkor már nem engeditek, hogy bármit is tegyen apjáért vagy anyjáért; és így érvénytelenné teszitek az Isten igéjét.

Tehát ez az igehely még véletlenül sem arról szól, hogy el kell mindenedet adakozni és nem maradhat semmid, mert ez lenne kedves Isten előtt. Ez egyáltalán nem kedves Isten előtt, ez ostoba vallási fanatizmus lenne és semmi köze Isten akaratához.

Hatodik fejezet

Hogyan lettem pénzügyi blogger?

Ez a fejezet eredetileg nem volt benne a könyvben, annyira nem, hogy még a nevem sem volt feltüntetve a könyv szerzőjének. De mivel többen kíváncsiak voltak, hogyan lettem az, aki vagyok és az életem alátámasztja azt, amit leírtam a könyvben, ezért meggondoltam magam és beszúrtam ezt a részt ide, remélem, akik ismernek, azoknak kielégíti a kíváncsiságát, akik nem, azoknak pedig csak egyszerűen építő lesz a történetem.

Ha már belekezdek, kezdem messziről, mindjárt a megtérésemmel. Nem vallásos családban nevelkedtem, húsz éves koromig az egész kérdéskör Istennel meg a természetfelettil nem érdekelt. Húsz éves koromban Prágában dolgoztam, kivittem magammal egy srácot az egyik utamra, aki itthon nekem dolgozott, hívjuk Andrásnak.

Brnoban egy hotelben laktunk, az első este megkért, hogy menjek már ki, mert ő imádkozni akar. „Ó anyám, kit hoztam magammal” - gondoltam. Mikor visszatértem egy óra múlva, nem vette észre, hogy bementem a szobába és hallottam, hogy valami idegen nyelven imádkozik, miközben tudtam, hogy semmilyen nyelvet nem beszél.

Rákérdeztem, hogy ez meg mi volt, ő erre elkezdett beszélni arról, hogy ez a Szent Szellem ajándéka, ami azért van neki, mert ő találkozott Jézussal és elhagyta a bűneit, megnyitotta a szívét Jézusnak és azóta örök élete van. A legjobb amit tehetnék, hogy én is megbánom a bűneimet, elhagyom azokat és megnyitom a szívem Jézusnak.

Hát, mondtam, András kám, nagyon szépen és logikusan mondtad (vagy fél óráig beszélt erről nagyon lelkesen), az az egyetlen bibi, hogy én húsz éves vagyok, nőzni akarok, bulizni, meg inni, engem ez az egész nem érdekel, talán majd egyszer később.

Ennyiben is maradtunk és lefeküdtünk aludni. Már nem voltam ébren, de még nem is aludtam el, amikor hirtelen egy hatalmas fényt láttam és a mellkasomon egy határozott, de szelíd nyomást éreztem és egy hang azt mondta, hogy fogadj be szívedbe, mert szükséged van rám. Ne, ne -tiltakoztam, én még csak húsz éves vagyok, nőzni akarok, inni meg bulizni, majd gyere vissza később. Újra azt mondta a hang, amit először és én ugyanúgy válaszoltam, majd még egyszer ez történt, aztán az egésznek vége lett és én felébredtem.

Tudtam ki volt az, de azt is tudtam, ha igent mondom, akkor ugrott minden bulizás és egyéb dolog, amit én tényleg nem akartam félredobni. Pár napig voltunk együtt Andrással Csehországban, több hasonló dolog történt, de nem akarok túl hosszú lenni.

A lényeg, hogy hazajöttem és nem is gondolkodtam a történeteken, éltem a magam életét. Sok pénzt kerestem, megvolt mindenem, de két év múlva bejött egy nagy hiányérzet a szívembe és azt sem tudtam, mi a bajom.

Arra rájöttem, hogy nem fizikai dolog hiányzik, hiszen megvolt mindenem, ami kellett. Elkezdtem olvasni filozófusokat, emlékszem, Arisztotelész Metafizika könyvével rohangáltam és addig akartam olvasni, amíg meg nem értem, mit akart mondani. (Azóta sem jöttem rá egyébként, de ezt csak így zárójelben.)

Filozófusok után elkezdtem valami istennél keresni a választ arra a hiányra, ami a szívemben volt és még továbbra sem tudtam megfogalmazni, mi volt az oka.

Arra gyorsan rájöttem, hogy minden vallás homlokegyenesen más istenről beszél, de hát 22 éves voltam, ráértem. Kiolvastam a Baghavád-Gitát és vagy kéttucat krisnás könyvet, buddhista könyveket a nyolcágú nemes ösvényről, elolvastam a Mormon könyvét, belenéztem az iszlámba, meghallgattam a jehovistákat is.

Végül elkezdtem olvasni a Bibliát és szemben a többi vallásos irodalommal, nagyon megérintette a szívemet. Elmentem először néhány templomba, majd egy olyan gyülekezetbe, amibe András járt, de azt gyorsan ott is hagytam, mert nagyon megdöbbenett az ott található felszabadult légkör, főleg a templomok után. Viszont vettem ott még az alkalom előtt egy könyvet és egy kazettát. (Igen, kazettát, ennyire öreg vagyok. Ha te már nem tudod mi az, keress rá a neten.)

Ezeket kivittem magammal Szlovéniába (akkor éppen ott dolgoztam, kalandos ifjúságom volt, na) és elkezdtem olvasni a könyvet, amiben volt egy mondat, ami nagyon szólt hozzám: „Nem Isten van távol tőled, egyedül te vagy távol Őtőle.” A kazettán dicsőítések (dicséreték) voltak és nagyon megérintett, ahogy ezek az emberek Istennek és Istenről énekeltek.

Úgy énekeltek, mint akik tényleg tudják mit csinálnak és akiknek tényleg valóság Isten, nem csak valami, amiről papolnak. Előtte sok vallásos emberrel beszéltem Istenről, de az mind szörnyű emlék volt. Ezek az emberek pedig tényleg megélték azt, amiről beszéltek, az Istennel való közösséget. Akkor még nem tudtam, milyen hatalmas különbség van vallás és valódi hit között, de megéreztem, hogy nekem inkább ez az utóbbi kell.

Bementem a szobámba, letérdeltem és a saját szavaimmal kértem Istent, hogy bocsássa meg a bűneimet és kértem Jézust, hogy költözzön a szívembe és adjon új életet. S akkor valami történt, az amit a Biblia újraszületésnek mond. A halott szellemem helyett lett egy élő és tényleg egy más ember lettem.

Ezután hűségesen jártam gyülekezetbe (ez Szlovéniából heti 1.400 kilométert jelentett), bibliaiskolába, majd teológiára, fizettem a tizedet és adakoztam, naponta imádkoztam és mindent úgy csináltam, ahogy azt gondoltam, hogy az jó.

Viszont nem jutottam sehová az életben. Mondogathattam, milyen áldott vagyok, de igazából egy csődtömeg voltam. Elmúltam harminc, nem volt családom, nem volt pénzem, sőt adósságaim voltak, és nem volt semmi karrierem. (Ez volt az első fázis az életemben, ahogy fentebb írtam az öt fázist az anyagi életemben.)

Elkezdtem nagyon intenzíven Istent keresni háromnegyed éven át, mert a Bibliában azt láttam, hogy nem így kellene ennek lenni. Naponta rengeteget olvastam és tanulmányoztam a Bibliát, sokat imádkoztam és kerestem Isten vezetését.

S lassan felépült a hitem és megértettem Isten vezetését. Akkor már közel tíz éve voltam keresztény, heti háromszor jártam gyülekezetbe, teológiát végeztem és fogalmam sem volt, mit jelent az igazi bibliai hit. S azt látom, hogy nagyon nem voltam ezzel egyedül. a legtöbb hívő egész életében nem jön rá, mit is jelent bibliai értelemben hinni.

Háromnegyed év után Isten rámutatott egy lányra, hogy ő lesz a feleséged és így is lett és azóta is így van.

Azonban a munkámban még mindig sehol nem voltam. Értékesítőként dolgoztam itt meg ott, de tartalékaim nem voltak, csak adósságaim.

A házasságkötés után két héttel annyit mondott Isten, amikor éppen azért imádkoztam, hogy merre induljak, hogy „Foglalkozz pénzzel”. Na köszöni. Csak hogy tudd, annyit értettem a pénzhez, mint ló a hátúszáshoz. Fogalmam se volt, mi az a kötvény, részvény, hitel vagy kamatos kamat. Volt egy vízügyi technikus oklevelem meg egy teológiai diplomám és pont ennek megfelelően értettem a pénzhez: egyáltalán semennyire.

Ha Isten azt mondta volna, legyél hegedűművész, az se lepett volna jobban meg.

Gondolkodtam, hogy ezzel a fene nagy tudással, ami nekem van, hová vennének fel. Eszembe jutott, hogy egy biztosítóhoz biztos be tudok kerülni, úgyhogy elmentem egy biztosítóhoz, hogy itt akarok dolgozni. Néztek rám, mint borjú az új kapura, ilyet még nem láttak, hogy valaki besétál, hogy ő itt akar dolgozni ügynökként. De mivel a felvételi követelménynek megfeleltam (vagyis volt pulzusom), ezért felvettek.

Arra gyorsan rájöttem, hogy a kollégáim 99%-a semmit nem ért se a pénzhez, se a termékekhez, amit árult, egyedül a jutaléktáblát ismerték, de azt kívülről, de én nem akartam ilyen lenni.

Ezért elkezdtem tanulni: tőzsdei szakvizsga, vagyon-, alap-, portfólió kezelői szakvizsga, EFFAS, majd végül vállalati pénzügyek mesterszak.

Nagyon nehéz időszak volt, a feleségem éveken át csak a hátamat látta, ahogy tanulok a könyhaasztalnál. Volt, hogy egyszerre jártam három helyre és egyszerre vizsgáztam mindenből. Minden szabadidőm és minden szabadságom a tanulásra és a vizsgákra ment el. Ezt csak azért mondom, hogy neked is hozzá kell tenned a részed a sikerhez. Senki nem ígérte, hogy izzadságcseppek nélkül is lehetsz sikeres.

Ekkor már bankban dolgoztam, mobilbankárként, majd fiókvezetőként.

Amikor a feleségem elment megszülni az első gyerekünket, egyedül voltam otthon és unatkoztam. Akkoriban jött be divatba a blogolás, hát én is indítottam egyet. Hogy miért tűnt az akkor jó ötletnek, vagy mi volt vele a célom, a mai napig nem tudnám megmondani.

Azt akartam kiszámolni, megéri-e kimenni a városszéli hiperbe a Spar áraihoz képest, ha a benzinköltséget is figyelembe vesszük. Megéri-e a LED lámpa magasabb ára a kisebb fogyasztás mellett, megéri-e a napkollektor és ehhez hasonló témák. Ezért lett Kiszámoló a blog neve.

Hogy az első száz olvasó hogy találta meg a blogot, fogalmam sincs. Aztán elkezdtek kérdezni lakástakarékról, unit linked biztosításokról, lakásbiztosításokról és ehhez hasonlókról.

Mivel ezt tanultam és napi szinten árultam is ezeket a termékeket, gondoltam akkor, erről fogok írni, ha senkit nem érdekel, mennyire éri meg a napkollektor.

A többi már történelem. Ezelőtt hat évvel otthagytam az utolsó munkahelyemet és tanácsadásból, oktatásból és céges oktatásból, illetve reklámbevételekből élek, az átlagnál sokkal jobban.

S az egész úgy kezdődött, hogy Isten csak annyit mondott, foglalkozz pénzzel. Amihez egyáltalán semmit nem értettem, de ez Őt nem különösebben zavarta.

Ami viszont engem elkezdett zavarni, az az életem. Nagyon jól éltünk, egyre jobban s nem csak jól kerestünk, de kényelmes életünk is volt.

De nagyon éreztem és még mindig érzem, hogy nem ez Isten célja, ez csak egy állomás. Gyakran eszembe jut Eszter királyné, akinél nagyobb senkit nehéz lett volna elképzelni: a leglenézettebb nép, a zsidók között is árva volt egy idegen, megszálló országban és ennek ellenére Isten a birodalom királynőjévé tette, de nem azért, hogy ő jól érezze magát a palotában és örüljön Isten áldásainak, hanem komoly célja volt annak, hogy ő oda került.

Most úgy érzem magam, mint aki már eljutott a királynői posztra, de még nem tudom, miért vagyok itt. Az biztos, hogy nem azért, hogy egy kényelmes, anyagilag is sikeres életet éljek csak.

Éppen mostanában hagytam abba a tanácsadást, szimplán azért, hogy időt szabadítsak fel, mert nagyon sok időt elvitt. Most már a tanácsadás nélkül is megélünk, inkább fontosabb dolgokra fordítom az időt, mint pénzkeresetre.

Még az adakozásról szeretnék egy keveset írni: megtérésem óta fizettünk tizedet és rendszeresen adakozunk és én meg is voltam elégedve magunkkal, úgy éreztem, megteesszük ezen a területen is, amit megkövetel a haza.

Isten másként gondolta és elkezdett velem foglalkozni pár éve. Helyezett egy olyan összeget a szívembe, hogy havonta eladakozzam, aminek hallatán nagyon nagyot csuklottam. Két-három hónap kellett, hogy el tudjam fogadni. De ez még kevés volt, a feleségemmel is el kellett fogadtatni. Egy sváb asszonyról beszélünk, csak hogy értsd, gyakran egy feleslegesen elköltött húszezer forintot is képes volt szóvá tenni.

Hetekig kerülgettem a témát, vártam a legeslegmegfelelőbb pillanatot, amikor nem lesz rám **annyira** mérges. Rettegve elmondtam neki, milyen összeget mondott Isten, amire vidáman csak annyit mondott, hogy jó, oké, akkor add oda azt a pénzt havonta. Ennyi? Mondom ezért nem aludtam szinte napokig? Ennyi pénzre vidáman csak így rábólintasz? Pedig nekem is két hónapig tartott elfogadni az összeget.

Isten ravasz volt, ezt az összeget újabb két hónap múlva majdnem megduplázta, amit már sokkal könnyebben fogadtunk. Szerintem tudta, ha először mondja ezt az emelt összeget, azt nem tudtuk volna megemészteni.

Azóta is adjuk ezt az összeget annak a szolgálatnak, amit Ő mondott. (Szoktunk adni máshová is, akár nagyobb összegeket is, de azt csak úgy alkalmanként, nem minden hónapban.)

S tudod mit? Egyáltalán nincs kevesebb pénzünk, sőt. De hát pont ezt állítja Isten beszéde, csak az ember mindig rácsodálkozik, hogy nahát, tényleg működik.

Minél többet adunk, annál több van. Mivel már bőven keresünk annyit, hogy nem csak megélünk, de el is tudunk havonta tenni, az afeletti részt annyira nem is akarjuk megtartani.

Az egészet csak azért meséltem el (azon kívül, mert tudni akartátok, hogy kerültem oda, ahol vagyok), hogy téged is inspiráljalak.

Ha még az éppen csak megélek állapotban sínylődsz, kiálts Istenhez és nagyon odaszántan keresd az akaratát. Se szebb, se ügyesebb, se okosabb nem vagyok mint te és Isten egy kicsit sem szeret jobban engem, mint téged. Ha Isten engem ennyire felemelt, hogy igazgatói fizetésnél is többet keresek egyszerű blogolásból, téged is fel

fog ugyanígy emelni, „mert Nála nincs személyválogatás.” S ha azt mondja, legyél hegedűművész, ne vitatkozz, hidd el, Ő jobban tudja.

Ha már anyagilag jól megy a sorod, akkor viszont keresd azt, hogy mi a valódi célja az életednek, mert biztos nem az, hogy kényelmes, gondtalan életet élhess itt a földön.

Nagyon érzem a szívemben, hogy a legtöbbször meg fogja bánni azt, ahogy a földön élt, de akkor már késő lesz. Ezért is írtam bele a könyvbe, hogy mit kellene csinálni, felvállalva azt, hogy sokaknak betalál és kiabálni kezdenek miatta. (Mindig az kiabál a lehangosabban, akinek a háza ég, ahogy a mondás tartja.)

De a gyülekezetek, tisztelet a kevés kivételnek, tetszhalott állapotban vannak és ezen változtatni kellene. A változás veled fog elkezdődni, ha te nem elégszel meg a gyülekezetbe járással, az unalmas, vagy nem Isten szerint izgalmas vasárnapi alkalmakkal és a sekélyes szellemi élettel.

Az anyagi életedet pedig merd rábízni Istenre. Merj hinni abban ne csak szavakban, de tettekben is, hogy Isten **tényleg** minden szükségedet betölti nagyobb szinten, mint te azt el tudod képzelni.

Dióhéjban ennyi volt az én történetem, így lettem az, akit ismersz. Remélem inspirál a történetem, hogy te is megtaláld, mit kell tenned az életben.

Hetedik fejezet

Egy ember, aki hitben élte az anyagi életét

Sokaknak lehet ismerős George Müller (vagy a XIX. századi kényszeres magyarosítás szerint Müller György) neve. Az élete példa volt sokaknak és a mai napig is az. Egész életében úgy élt, hogy elhitte, Isten szava igaz és Ő tényleg korlátlanul el tudja látni anyagilag mindazokat, akik elég bátrak hitben, hogy rátámaszkodjanak az Ő ígéreteire.

1805-ben született, porosz származású. Fiatal korában istentelen életet élt. Teológiát tanult apja unszolására, de csak azért, hogy egy jól fizető, biztos állása legyen, egyáltalán nem is hitt Istenben, ahogy a diáktársainak zöme sem. Később megtért és Angliába költözött, mert misszionárius akart lenni. Ebből nem lett semmi. Megbetegedett, ezért vidékre küldték gyógyulni, hogy megszabaduljon a londoni szmogtól.

Itt született másodjára újra, ahogy ő fogalmazott. Idézem: Már négy éve megtértem, de semmit nem fejlődtem szellemileg. Ennek oka az volt, hogy teljesen elhanyagoltam a Biblia olvasását. Az első nap, amikor magamra zártam az ajtót és csak a Bibliát olvastam és azon elmélkedtem, többet tanultam az Úr útjairól, mint előtte hónapokon át. Rájöttem, hogy nem elég csak olvasni a Bibliát, nagyon fontos elmélkedni is rajta, hogy az olvasottak a részünkké váljon.

Minden nap hosszú órákat töltött a Biblia tanulmányozásával és az azon való elmélkedéssel, illetve az imával.

Itt találkozott a későbbi feleségével is, akinek a bátyja egy nagyon jól fizető fogorvosi praxist adott fel, hogy minden ellátás és támogatás nélkül Iránba menjen misszionáriusnak. Müller elámult a hitén, hogy ennyire az Úr ellátására meri bízni az életét, teljesen a gyakorlatban éli meg a Lukács 12:33-34-et.

24-25 éves korában vállalta el az első pásztori szolgálatát.

A kornak megfelelően ebben a gyülekezetben is eladták a legjobb helyeket éves díj fejében és az így befolyt pénzből fizették a pásztor.

Azonban ez Müllernek nagyon nem tetszett, mert ez a Jakab levelet juttatta eszébe: a gazdag embert a főhelyre ültetjük, a szegényt pedig a zsámolyunk mellé a földre, ezzel személyválogatók lettünk.

Megtiltotta a gyülekezetében ezt a tradíciót és lemondott a lelkeszi fizetésről, helyette ő is az Úrra bízta magát és a családját ellátását. Kirakott egy perselyt a bejárat mellé és abban hitt, hogy Isten mindig fog elég pénzt adni neki, anélkül, hogy erre embereket kellene megkérnie.

Így fogalmazott: Ha valaki valódi hitben szeretne élni és bízni az Úrban, az ne csak hallgatója, hanem megcselekvője is legyen az Igének, hogy be ne csapjátok magatokat (Jakab 1:22). **Ne csak mondd, hogy bízol az Úrban, hanem élj is aszerint.** Sokan azt mondják, hogy az Úr ellátásában bíznak, de közben embereknek mondják el a szükségüket és nem kizárólag az Úrnak. Ha tényleg az Úrban bízol, elég ha csak Őneki mondd el a szükségeidet és rábízod magad, hogy Ő betölti azokat. Legyél elégedett a körülményeiddel, akkor is, ha gazdagságban élsz és akkor is, ha szegénységben. S végül, úgy kell élned, mint az Úr sáfára. A bevételeim folyamatosan növekedtek, amikor az Úrtól kapott bevételeimet az Ő akarata szerint továbbadtam a szegényeknek és az Ő munkájára.

Borzasztóan zavarta azonban a gyülekezet tagjainak a hitetlensége. A legcsekélyebb mértékben sem hittek abban, hogy az Úr be tudja tölteni a szükségüket, ahogy azt a Biblia tanítja.

Az emberek nem jöttek gyülekezetbe, mert dolgozni kellett a megélhetésért, aggódtak, miből fognak megélni idős korukban (még a nyugdíjrendszer feltalálása előtt vagyunk) és teljesen betöltötte az életüket a megélhetésért való küzdelem vagy az anyagi jólét hajszolása.

Ezért kitalálta, hogy megmutatja a hívőknek, hogy igenis rá lehet támaszkodni az Úrra, mint a szükségek betöltőjére.

Elhatározta, teljesen hitből, minden támogatás nélkül egy árvaházat fog nyitni. Nem azért nyitott pont árvaházat, mert a keresztény szeretet hajtotta, hanem hogy a hitetlen hívőknek bemutassa Isten hatalmát és erre a legalkalmasabbnak több tucat árva naponkénti ellátása tűnt.

(A XIX. században a járványok és a balesetek rengeteg ember halálát okozták, így nagyon sokan maradtak árván.)

Anélkül, hogy bárki is támogatta volna, vagy bárkinek is egy szót szolt volna a szükségéről, megszervezett egy árvaházat, indulásnak 36 árvával egy bérelt házban.

Minden egyes szűkséget gondosan átimádkozott, a munkatársaktól az ágyneműig, a kanalaktól a ruhákig, a bútoroktól a terítőig.

A hittel elmondott imái alapján mindez össze is jött természetfeletti módon és eljött a nagy nap, megnyitották az árvaházat és várták a jelentkezőket. (Mint említettem, hatalmas szükség volt árvaházakra.)

Senki nem jelentkezett. Ugyanis mindenért imádkoztak, csak az árvákért felejtettek el, gondolván, hogy tolongani fognak a lehetőség miatt.

(Robbanásszerűen fejlődne a szellemi és fizikai életed is, ha rászoknál, hogy az életed minden területét átimádkozod minden nap. A munkádat éppúgy, mint a gyerekeid tanulását, a döntéseidet, de még a nyaralásodat is. Próbáld ki, nagyon meg fogsz lepődni a forradalmi változáson az életed minden területén. S ha utána ugyanezzel a hittel az országodért és a gyülekezetedért és azok tagjaiért, a megtéretlen emberekért is imádkoznál, szellemi robbanás következne be az egész országban.)

Miután imádkoztak árvákért is, elindult az árvaház.

Minden nap naponta ötször, néha tízszer imádkoztak a szükségéért. 12 éven át gyakran még reggel nem volt meg a reggelihez szükséges étel, a nap hátralévő étkezéseiről nem is beszélve. Alig volt nap, amikor maradt pénz a másnapi élelmezésre is.

Szó szerint nem minden nap, hanem egyenesen étkezésről étkezésre az Úr ellátásától függtek, naponta meg kellett harcolni a hit szép harcát a mindennapi kenyérükért imában, ahogy az a Miatyánkban is van. Ez volt az igazi hitben járás.

Müller megtiltotta, hogy a tejesember és a pék az egyébként teljesen szokásos módon csak a hétvégén jöjjen a pénzért, mert ez menekülés lett volna és hitel igénybevétele. Csak akkor hozhattak a beszállítók tejet, kenyeret, szentet vagy bármit, ha ott volt aznap a kézben az ellenértéke.

Azonban egyszer sem volt olyan, hogy ne lett volna mit ennie a gyerekeknek, vagy ne lett volna mindig időben például szén a fűtéshez. **Pedig közben a létszám évről-évre gyarapodott, a szolgálata végén Müller már 2.500 árváról gondoskodott egyidőben.**

Mindezt úgy, hogy soha nem volt mögötte egyetlen szervezet sem, nem volt gyülekezete sem már ekkor, amelyik támogathatta volna, nem volt rádióadása és levelezőlistája sem.

Soha emberekkel nem osztotta meg a szükségét, kizárólag Istennek mondta el azokat. Neki azonban naponta többször is elmondta hittel.

Mint mondtam, hosszú-hosszú éveken át napi küzdelem volt az árvák ellátása, de Isten soha nem mondott csődöt, Müller hite pedig napról-napra erősödött, egyre nagyobb dolgokban tudott hinni és egyre több árvát tudott ellátni úgy, hogy kizárólag Isten volt az ellátásának forrása.

Sokan azt gondolják, hogy ha valami az Úrtól van, akkor az "sima ügy", csak hátra kell dőlni és élvezni a könnyed előrehaladást.

Ennek éppen az ellenkezője az igaz. Egyrészt az Úr úgy tudja csak edzeni a hitedet, ha egyre nagyobb próbákba enged bele. Amit aztán sikerrel veszel a hitedet használva, s készen állsz a még nagyobb próbákra. Így fogsz eljutni a hit nagyobb mértékére. Ha nem emeled fel a 25 kilós súlyt sem, mert félsz, hogy izomlázad lesz, vagy meghúzod a vállad, akkor soha nem jutsz el odáig, hogy ki tudd nyomni a 80 kilót is. Akkor megrekedsz és sehová nem fejlődsz.

Így van ez a hit területén is. Sokan a 80 kilóval akarják kezdeni, de nem szeretnének se megizzadni, se erőlködni a 25 kilóval, az izomlázról már nem is beszélve. Ezért maradnak egész életükben szellemi csecsemők és sajnos ilyen emberekkel van tele a keresztény egyház.

Másrészt ha az Úr akaratát cselekszed, azt gyakran abból ismered fel, hogy rengeteg akadályba ütközöl. Ha Pál és Szilás mai keresztények lettek volna, akkor a filippi börtönben (Apcsel 16. fejezet) nem zsoltárokat énekeltek volna, hálát adva Istennek, az ő szabadítójuknak a börtönben is, hanem azon társalogtak volna, hogy hol tévesztették el Isten akaratát, hogy ez történt velük. Pál álma a macedón szolgálatról biztos egy démontól volt, vagy bűn van közöttük, ezért történt ez velük.

John Wesley, a methodista egyház alapítója onnan tudta, hogy Isten akaratában van, hogy mindig üldözték. Egyik nap lovagolt és eszébe jutott, hogy ma még senki nem üldözte, ezért azonnal megállt, leszállt a lováról és egy szántófield mellett térdre esve imádkozni kezdett, hogy biztos nem került-e ki Isten akaratából. Egy paraszt, akié volt a szántófield, meglátta őt imádkozni és mérgében hátba dobta egy kővel. Wesley megköszönte Istennek a gyors választ és megnyugodott, hogy még mindig Isten akaratában jár.

Nagyon fontos megértened, hogy a próbák azért vannak, hogy egyrészt erősödjön a hited, másrészt Isten megdicsőülhessen az által, hogy győztesen jössz ki a próbából, ahogy ezt a Jakab 1:2 is mondja:

Testvéreim, örüljétek, amikor különböző megpróbáltatásokat kell elviselnetek Ezek a nehézségek a hiteteket teszik próbára. Ha pedig hitetek kiállja a próbát, az kitartóvá tesz benneteket

Ha beszélsz angolul, mindenképp olvasd el a könyveit és a róla szóló könyveket, hatalmas áldás lesz a számodra. Nagyon inspiráló az a napi hit-harc és a napi imameghallgatás, ahogy George Müller évtizedeken át Isten anyagi ellátására bízta több ezer gyerek életét.

Sok könyvet itt megtalálasz ingyen: <https://www.georgemuller.org/george-muller-pdf-books.html>

Nyolcadik fejezet

Igék a pénzről a Bibliában

Ide gyűjtöttem néhány további igehelyet a pénzről és a vagyonról, amit érdemes átolvasnod és gondolkodnod rajta. Semmi nem tudja jobban elmagyarázni, mit tanít a pénzről Isten, mint a Biblia maga.

Példabeszédek 25:21 és Róma 12:20 Ha éhezik, aki gyűlöl téged, adj neki kenyeret, és ha szomjazik, adj neki vizet.

Zsoltár 37:4-5 Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit! Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik.

János 15:7 Ha megmaradtok énbennem, és beszédeim megmaradnak tibennetek, akkor bármit akartok, kérjétek, és megadatik nektek.

1János 3:22 és amit csak kérünk, megkapjuk tőle, mert megtartjuk parancsolatait, és azt tesszük, ami kedves őelőtte.

Máté 6:33-34 Keressétek először Isten országát és az ő igazságát, és mindezek ráadásként megadatok majd nektek. Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik magáért.

5 Mózes 8:2 Emlékezz vissza az egész útra, amelyen vezetett Istened, az Úr a pusztában negyven éven át, hogy megsanyargatva és próbára téve téged megtudja, mi van a szívedben: megtartod-e parancsolatait, vagy sem?

Prédikátor 5:10-12 A ki szereti a pénzt, nem telik be pénzzel, és a ki szereti a sokaságot nem telik be jövedelemmel. Ez is hiábavalóság. Mikor megszaporodik a jószág, megszaporodnak annak megemésztői is; mi haszna van azért benne urának, hanem hogy csak reá néz szemével? Édes az álom a munkásnak, akár sokat, akár keveset egyék; a gazdagnak pedig bővölködése nem hagyja őt aludni.

Példabeszédek 6:9 Meddig fekszel, te rest, mikor hagyod abba az alvást? Még egy kis alvás, egy kis szunyadás, összetett kézzel fekvés: így tör rád a szegénység, mint útonálló, és a szűkölködés, mint egy fegyveres ember.

Példabeszédek 21:17 Ínségre jut, aki szeretet vigadozni, aki szereti a bort és az olajat, nem gazdagszik meg.

Példabeszédek 13:4 Vágyakozik a lusta lelke, de hiába, a szorgalmas lelke pedig bővelkedik.

Példabeszédek 19:17 Aki könyörül a nincstelenen, az Úrnak ad kölcsön, mert ő megtéríti jótéteményét.

Jakab 4:13 Most tehát, akik azt mondjátok: „Ma vagy holnap elmegyünk abba a városba, és ott töltünk egy esztendő, kereskedünk és nyereséget szerzünk”, azt sem tudjátok, mit hoz a holnap. Mert a ti életek olyan, mint a lehelet, amely egy kis ideig látszik, aztán eltűnik. Inkább ezt kellene mondanotok: Ha az Úr akarja, akkor élünk, és ezt vagy azt fogjuk cselekedni.

Lukács 6:38 Adjatok, és adatik nektek: jó, megnyomott, megrázott, megtetézett mértékkel adnak öletekbe. Mert amilyen mértékkel ti mértek, olyan mértékkel mérnek viszonzásul nektek.

1János 2:15 Ne szeressétek a világot, se azt, ami a világban van. Ha valaki szereti a világot, abban nincs meg az Atya szeretete.

Lukács 9:25 Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri, önmagát pedig elveszti vagy romlásba viszi?

2Tim 3:1-5 az utolsó napokban nehéz idők jönnek. Az emberek ugyanis önzők, pénzsóvárok lesznek, dicsekvők, gőgösek, istenkáromlók,akik inkább az

élvezeteket szeretik, mint Istent. Az ilyenek a kegyesség látszatát megőrzik ugyan, de annak az erejét megtagadják. Fordulj el tehát ezektől.

Jakab 2:15-16 Ha egy férfi- vagy nőtestvérünknek nincs ruhája, és nincs meg a mindennapi kenyere, valaki pedig ezt mondja nekik közületek: „Menjetek el békességgel, melegedjete meg, és lakjatok jól”, de nem adjátok meg nekik, amire a testnek szüksége van, mit használ az?

Jakab 2:1-4 ne legyetek személyválogatók. Mert ha belép hozzátok a gyülekezetbe fényes ruhában egy aranygyűrűs férfi, és ugyanakkor egy szegény is belép kopott ruhában, és ti arra figyeltek, aki a fényes ruhát viseli, sőt ezt mondjátok neki: „Te ülj ide kényelmesen”, a szegényhez pedig így szóltok: „Te állj oda”, vagy „Ülj le ide a zsámolyomhoz”, nem kerültetek-e ellentmondásba önmagatokkal, és nem lettetek-e gonosz szándékú bírakká?

Példabeszédek 17:5 Aki gúnyolja a szegényt, Alkotóját gyalázza, és aki a veszedelemnek örül, nem marad büntetlen

Példabeszéd 15:26 Ha mézet találsz, egyél, amennyi jólesik, de túl sokat ne egyél, mert kihányod!

Zsoltár 37:21 Kölcsönt kér a bűnös, és nem adja vissza, de az igaz könyörületes és adakozó.

Zsoltár 23:1 Az ÚR az én pásztorom, nem szűkölködöm.

Példabeszédek 11:4 Nem használ a vagyon a harag napján, az igazság azonban megment a haláltól.

Példabeszédek 22:7 A gazdag uralkodik a szegényeken, és az adós szolgája a kölcsönadónak.

5Mózes 15:4-6 Ne legyen köztetek szegény, hiszen gazdagon megáld majd téged az Úr azon a földön, amelyet Istened, az Úr örökségül ad neked, hogy birtokba vedd, de csak akkor, ha engedelmesen hallgatsz Istenednek, az Úrnak a szavára, ha megtartod és teljesíted mindazokat a parancsolatokat, amelyeket ma megparancsolok neked. Bizony, megáld téged Istened, az Úr, ahogyan megígérte neked. Te kölcsönadsz a

többi népnek, de magad nem szorulsz kölcsönre; uralkodsz a többi népen, de azok nem uralkodnak rajtad.

2Mózes 22:21-25 Ne nyomorgassátok az özvegyeket és árvákat! ...Fölgerjed haragom, és fegyverrel öllek meg benneteket, és majd a ti feleségeitek lesznek özvegyekké, és gyermekeitek árvákká. 24 Ha pénzt adsz kölcsön egy szegény embernek, aki népemből való, és melletted él, ne bánj vele úgy, mint egy uzorás: ne vessetek ki rá kamatot! Ha zálogba vettél felebarátod felsőruháját, napnyugtáig add vissza neki!

Példabeszédek 28:8 Aki kamattal és uzorával gyarapítja vagyonát, annak gyűjt, aki könyörül a nincsteleneken.

Zsoltár 112:5-6 A jó ember könyörületes, és kölcsönt ad, ügyeit törvényesen intézi. Nem is fog meginogni sohasem.

Példa 28:25 A telhetetlen ember vizályt szít, de aki az Úrban bíz, az gyarapodik.

Lukács 6:34 És ha azoknak adtok kölcsönt, akiktől reméletek, hogy visszakapjátok, mi a jutalmatok? Bűnösök is adnak kölcsönt bűnösöknek, hogy visszakapják azt, ami jár nekik. Ti azonban szeressétek ellenségeiteket, tegyetek jót, és adjatok kölcsön, semmit sem várva érte: nagy lesz akkor a jutalmatok, és a Magasságos fiai lesztek, mert ő jóságos a hálátlanok és gonoszok iránt. Legyetek irgalmasok, amint a ti Atyátok is irgalmas!

Példabeszéd 3:27-28 Ne késs jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtedd! Ha van mit adnod, ne mondd felebarátodnak: Menj el, jöjj vissza holnap, majd akkor adok!

Példabeszéd 28:27 Nem fog szűkölködni az, aki ad a szegénynek, de aki elfordítja tőle tekintetét, azt sok átok éri.

Máté 5:42 Aki kér tőled, annak adj, és ne fordulj el a kölcsönt kérőtől!

Róma 13:8 Senkinek se tartoztatok semmivel, csak azzal, hogy egymást szeressétek, mert aki a másikat szereti, betöltötte a törvényt.

Példabeszédek 3:19 Tiszteld az Urat vagyonodból és egész jövedelmed legjavából, akkor bőségesen megtelnek csűreid, és must árad sajtóidból.

1Kor 13:3 És ha szétozstom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem: semmi hasznom abból.

Zsidó 13:16 A jótékonyságról és az adakozásról pedig el ne feledkezzetek, mert ilyen áldozatokban gyönyörködik Isten.

Máté 3:11 János így válaszolt nekik: Akinek két ruhája van, adjon annak, akinek nincs, és akinek van ennivalója, hasonlóan cselekedjék! Vámszedők is mentek hozzá, hogy keresztelje meg őket. Ezek szintén megkérdezték tőle: Mester, mit tegyünk? Nekik ezt mondta: Semmivel se hajtsatok be többet a megszabottnál! Megkérdezték tőle a katonák is: Mi pedig mit tegyünk? Nekik ezt felelte: Senkit ne bántalmazzatok, senkit meg ne zsaroljatok, hanem elégedjétek meg a zsoldotokkal!

3Móz 23:22 Amikor földetek termését learatjátok, ne arassátok le egészen a mező széléig, és ami aratás közben elhullott, azt ne szedjétek föl. Hagyd ott azokat a nincsteleneknek és a jövevénynek. Én, az Úr vagyok a ti Istenetek!

5Mózes 16:16-17 De senki se jelenjék meg üres kézzel az Úr színe előtt! Mindenki aszerint vigyen ajándékot, amilyen áldást kapott Istenedtől, az Úrtól, aki adja azt neked.

5Mózes 17:1 Ne áldozz Istenednek, az Úrnak olyan marhát vagy juhot, amelynek fogyatékosága vagy bármiféle hibája van, mert utálatos az Istened, az Úr előtt.

5Mózes 24:10 Ha kölcsönadsz valamit felebarátodnak, ne menj be a házába, hogy zálogot végy tőle! Állj meg kint, és az az ember, akinek kölcsönt adtál, maga vigye ki hozzád a zálogot. De ha nincstelen az az ember, ne feküdj le a zálogba vett ruhájában, hanem napnyugtakor add vissza neki a zálogot, hogy a saját felsőruhájában fekhessen le. Ő áldani fog téged, te pedig igaz leszel Istened, az Úr előtt.

5Mózes 24:14 Ne zsákmányold ki a nincstelen és szegény napszámost, akár a testvéred, akár olyan jövevény, aki országodban, a te lakóhelyeiden él. Még aznap add ki a bérét, mielőtt lemegy a nap, mert nincstelen ő, és sóvárog utána: ne kiáltson az Úrhoz miattad, mert akkor vétek fog terhelni.

Márk 14:4 Némelyek pedig maguk között bosszankodtak: Mire való az olajnak ez a pazarlása? Hiszen el lehetett volna adni ezt az olajat több mint háromszáz dénárért, és a pénzt szétosztani a szegényeknek. És korholták az asszonyt, de Jézus ezt mondta: Hagyjátok őt! Miért bántjátok? Hiszen jót tett velem. Mert a szegények mindig veletek lesznek, és amikor csak akartok, jót tehettek velük, én azonban nem leszek mindig veletek.

1Tim 5:8 Ha pedig valaki övéiről és főként háza népéről nem gondoskodik, az megtagadja a hitet, és rosszabb a hitetlennél.

Malakiás 3:10 Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem! – mondja a Seregek Ura. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit, és bőséges áldást árasztok rátok. Elriasztom tőletek a sáskákat, nem pusztítják el földetek termését, nem teszik tönkre szőlőtöket a határban – mondja a Seregek Ura. Boldognak mond benneteket minden nép, mert gyönyörű lesz országotok – mondja a Seregek Ura.

1Mózes 26:12 Izsák ezután vetett azon a földön, és százszorosát aratta abban az esztendőben, úgy megáldotta őt az Úr. Így gazdagodott ez az ember; folyton-folyvást gazdagodott, míg végül is dúsgazdaggá lett. Volt juhnyája, marhacsordája és nagy szolgálhada, s ezért féltékenyek lettek rá a filiszteusok

Utószó

Remélem, ez a rövid írás segített abban, hogy megértsd, mit tanít a Biblia a pénzről és a pénzhez való hozzáállásról. S még inkább azt, hogy Istennek más terve van az életeddel, mintsem a szokványos, halott, üres vallásos élet.

Keresd Istent, mint jó Apát, aki legalább annyira szeretne téged megáldani anyagilag, ahogy te is ezt tennéd a saját gyerekeiddel.

Isten azt szeretné, ha nagy bőségben élnél (feljebb, mint el tudod képzelni, ahogy mondja a Biblia). De azt egy kicsit is sem szeretné, hogy akár a bőség, akár valamilyen anyagi hiány a legkisebb mértékben is elfoglalná a szívedet és elfordítaná a figyelmedet Róla és Ő céljairól az életedben.

Keresd Istent azért is, mert a világnak kétségbeesetten nagy szüksége van olyan bátor hívőkre, akik ki merik nyitni a szájukat és teljes bátorsággal, bibliai módon és módszerekkel hirdetik Jézust az embereknek.

Isten áldjon és adjon neked bölcsességet az élethez, mind anyagi, mind szellemi területen.